

Het blad van nostalgie

Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
VOSG vzw
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Joppe Frans

Chef Cultuur
Sarah van Crombruggen

Algemeen Coördinator
Zita-Luna de Smaele
& Lies Pardon

Chef Wetenschap
Leone Mattheus
(interim)

Chef Reclame & PR
Yana Rosé

Chef Lay-out
S. Marina Dosal
Dierssen

Chef Sociale Media & PR
Joren Stox & Tina Morthier

Chef IT
Henri Spriet

Chef Maatschappij & Satire
Samuel Bocken

Chef Eindredactie
Leone Mattheus

Chef Onderwijs
Jasper Mouton

Chef Beeld
Emma Juxon-Smith

Redacteur
Joppe 'Osama Bin Laden' Frans, Joppe Mandervelt, Julian Dams, Yana 'Poseidon' Rosé, Rune Stiens, Ella Pauwels, Michellè O'Neill, Leone 'Baucis' Mattheus, Madeleine 'Cassandra Cossement, Marie 'Pandora' Soetens, Tuur Van Beveren, Mara 'Orpheus' Malliet, Ophélie De Winter, Samuel 'Teen Titans' Bocken, Sarah van Crombruggen, Lotte Van den Eynden, Mirthe Van Landschoot, Whiskey van Impe, Manu De Cock De Block, Noah Andries, Tina 'Dido' Morthier, Henri 'Ben 10' Spriet, Luna Llusha

Medewerkers
Madeleine Dieleman

Beeld
Emma 'Spongebob' Juxon-Smith, Yanne 'Zennyō Ryūō' de Frenne, Sophie Marina 'Hestia' Dosal Dierssen, Emilie de Winne, Ella Pauwels, Sara Schelstraete, Leone Mattheus, Henri Spriet, Tuur Van Beveren, Luna Llusha, Samuel Bocken, Whiskey van Impe, Noah Andries, Bavo Bobelij

Eindredactie
★ Joren Stox, Lies Pardon, Henri Spriet, Samuel Bocken, Madeleine Cossement, Fien 'medusa' Waege, Quinten Steen, Marie Soetens, Tina Morthier, Mara Malliet, Tuur Van Beveren, Julian Dams, Joppe Frans, Luna Llusha, Manu De Cock De Block, Yana Rosé, Sophie Marina Dosal Dierssen, Emilie de Winne, Sarah van Crombruggen, Stien Kregting

Cover
Emma Juxon-Smith

Edito beeld
Emma Juxon-Smith

Middenpagina
Emilie De Winne, Emma Juxon-Smith, Yanne de Frenne, Sophie Marina Dosal Dierssen

GROTE VRAGEN BIJ DE GROTE KUIS

JOPPE FRANS

Onlangs werd ik onder lichte sociale druk gedwongen mijn kot te kuisen. Het is ofwel je wekelijkse gewoonte als student, of het puntje helemaal onderaan je to-dolijstje wanneer je afstudeert. Alles was in orde, tot ik onder mijn bed keek en me toch begon af te vragen hoeveel tijd er sinds de laatste poetsbeurt was gepasseerd.

Dat de tijd vliegt, weten we intussen allemaal. Wat ook nooit echt ver weg blijft, is existentiële angst. Wat is nu eigenlijk het plan zodra ik mijn afstudeerhoedje in de lucht gooi? Zit er nu effectief meer inhoud in mijn kop dan voor ik ging studeren, en heb ik wel naar goed geweten gehandeld?

Filosoferen over het leven is hetzelfde als cocaïne: mensen met alternatieve kapsels zijn er fan van en de mensen die het niet doen zijn seuten die naar 'Thuis' kijken. Net zoals elke verslaving hebben existentiële gedachten veel negatieve neveneffecten, waaronder nog meer levensvragen. Zal ik mijn vrienden van de unief effectief ooit terugzien? Zal ik vergeten worden in de geschiedenis? Zal ik mezelf ooit écht kennen?

Onder mijn bed lag een verkleurde wereldbol. Het was een stressbal, gekregen van mijn moeder tijdens mijn eerste examenperiode. Ik zat vol stress, ik mocht niet te veel eten de dag voor mijn examen of de volledige inhoud ging er op één of andere manier weer uitkomen. Ik moest om tien uur slapen, twee uur voor de aanvang van het examen bij de aula staan en twee keer checken of ik wel écht mijn studentenkaart mee had.

Dan herinnerde ik mij mijn laatste examenperiode in mijn 3de bachelor, ik was om één uur gaan slapen en dacht dat mijn examen op woensdag viel, terwijl het op dinsdag viel. Ik werd 22 minuten voor mijn examen wakker gebeld

door een medestudent, en stond keurig vijf minuten na de start van mijn mondelinge examen in het lokaal. Ik behaalde een respectabele 13/20, en ging op buikgevoel verder naar het volgende examen.

Die stressbal lag toen al zeker enkele maanden onder mijn bed. Al zeker enkele maanden zat er iemand anders op mijn kot, maar het was me niet opgevallen.

Israël heeft al:
72.063

**Palestijnen gedood sinds 7 oktober
2023**

Opinie: Leone Mattheus	4
West-Vlamingen aan de UGent	5
Interview: Brecht Warnez	6
Hulp bij concentratieproblemen	8
Nieuwe UGent-homes?	9
Grote koten schieten uit de grond	10
Sportwashing	14
Interview: Herwig Reynaert	16
Opinie: Luna Llusha	18
Spelletjespagina	19
Interview: stemmen van Assisen	24
Waarom fascineert True Crime ons?	26
Documentaire: 'En nu is ze dood.'	27
Hoe werkt DNA-onderzoek?	28
Is kant de stof van 2026?	31
Overdag uitgaan	32
Niet te missen: Marc De Blicq	33
Muziekalbums	34
Four Favourites: Noah Andries	36
Toiletpoëzie aan de UGent	37
Virus op campus Aula	38
De strip	39
Liefdesbrief aan campus Ardoyen	39

UGENT STAAT (NIET) OP INSTORTEN

Het lijkt soms alsof de Universiteit Gent alleen nog de krant haalt wanneer er weer een nieuwe kamer in het huis van incidenten wordt geopend. Machtsmisbruik door professoren, AI-kwesties of academisch geboycot. Dat zijn de verhalen die als hardnekkig stof blijven hangen op de vensterbanken van de gemiddelde krantenlezer en zo het beeld oproepen van een huis waarvan de fundamenten op instorten staan.

Ik noem mezelf heel graag een trotse bewoner van het UGent-huis, al is dat geen trots geboren uit blindheid. Het is de trots van iemand die betrokken rondloopt, met een kritische blik voor alles wat piept, kraakt of dringend hersteld moet worden. Verbondenheid ontstaat niet zomaar; je moet er een sleutel van krijgen en zelf door de deur durven stappen. Toch geloof ik dat je een instelling kunt koesteren terwijl je haar tegelijk streng bevraagt. Dat je het huis kunt liefhebben zonder de barsten in de muren te ontkennen.

De afgelopen jaren leek het huis soms bijna in te storten. Pijnlijke incidenten van machtsmisbruik, vragen rond academische ethiek en gebrekkige communicatie legden een zware druk op het vertrouwen van studenten. De rook was soms zo dik dat het leek alsof geen academisch hoofd de ramen nog kon openzetten voor frisse lucht. In die zin is het begrijpelijk dat het moeilijk is het huis met een veilig gevoel te betreden wanneer je steeds op je hoede bent voor vallend stucwerk. En toch verdient het huis ook erkenning voor de plekken waar het wel wordt hersteld. Sommige barsten krijgen eindelijk aandacht. Zo worden klachtenprocedures herbekeken en welzijnsinitiatieven structureel uitgebouwd. Het zijn geen renovaties die de voorpagina's halen, maar stille verbeteringen die de fundamenten verstevigen.

Wie het huis uitsluitend portretteert als een bouwvallig gevaarte, doet geen recht aan de realiteit waarin duizenden mensen elke dag proberen het beter te maken

We moeten ook erkennen dat niet alle barsten door slecht intern vakmanschap zijn ontstaan. De Vlaamse regering draait de kraan steeds verder dicht: tientallen miljoenen euro's worden weggenomen uit hoger onderwijs. Per student zijn er vandaag minder middelen dan ooit. Wie binnen de muren rondloopt, voelt hoe dun de planken worden wanneer beurzen worden

afgenomen en onderzoeksgeld slinkt. Het huis kraakt dus ook omdat de overheid mee aan de draagmuren zaagt. Wat dit huis bijzonder maakt, is hoe bewoners zelf mee aan tafel mogen schuiven. Studentenparticipatie is stevig verankerd in elke verdieping van het bestuur: van opleidingscommissies tot de Raad van Bestuur via de Gentse Studentenraad (GSR). Zo blijft het huis niet louter van de bestuur-

ders, maar ook van ons: de bewoners die er dagelijks doorheen lopen en, wanneer nodig, mee verbouwen.

Veel van de reparaties die vandaag zichtbaar zijn, kwamen er onder druk van bewoners die al jaren aandringen op herstel. Het huis staat nog recht, niet dankzij stilte, maar dankzij volgehouden geluid van onderuit. Wie het huis uitsluitend portretteert als een bouwvallig gevaarte, doet geen recht aan de realiteit waarin duizenden mensen elke dag proberen het beter te maken. Dat het kraakt, is duidelijk. Dat het de moeite waard is om te herstellen, nog duidelijker.

EINDIGT DE WEST-VLAAMSE TREK NAAR GENT?

MADELEINE COSSEMENT // BEELD: HENRI SPRIET

Al generaties lang kiezen West-Vlaamse studenten massaal voor Gent als hun academische thuishaven. Aan de UGent vormen ze nog altijd een opvallend dominante groep, al lijkt de ooit vanzelfsprekende stroom richting Gent stilaan wat af te zwakken.

WEST-VLAAMSE STEMPEL OP DE UGENT

Sinds jaar en dag vormt de UGent een broeihaard voor studenten uit West-Vlaanderen. De UGent blijft veruit de belangrijkste universiteitsbestemming voor studenten uit de provincie, al verschuiven de verhoudingen de laatste jaren. Hoe groot dat aandeel precies is, schommelt doorheen de tijd, maar de West-Vlaamse aanwezigheid in Gent blijft een vaste waarde in het studentenlandschap.

De beweging richting Gent laat zich al vroeg tot in de twintigste eeuw nasporen. Zo bestond er

in 1903 aan de universiteit al een West-Vlaamse katholieke studentenliga. Toch kwam de toestroom pas echt op gang in de jaren negentig. De toenmalige Rijksuniversiteit Gent moest lange tijd opboksen tegen de aantrekkingskracht

Hogescholen als Howest en VIVES breiden hun opleidingen uit en slagen erin om meer jongeren dicht bij huis te houden

van de KU Leuven. Bovendien gold Gent in die periode als een vrij radi-

cale keuze. Volgens stadshistorica **Tina De Gendt** trokken vooral studenten naar Gent die zich wilden losmaken uit het conservatieve keurslijf van hun thuisomgeving. In de jaren zestig probeerde de overheid die tendens af te remmen. Met de expansiewet van 1965 werden nieuwe universitaire centra opgericht, onder meer in Kortrijk, waaruit een afdeling van de KU Leuven resulteerde.

EEN VOORZICHTIGE KENTERING

Gent lijkt bij menig West-Vlaming vandaag wat van zijn glans te verliezen als studentenstad. Waar in het academiejaar 2022-2023 nog 20.947 jongeren uit de provincie

in Gent studeerden, ligt dat cijfer vandaag rond de 19.167. Ook aan de UGent zelf is de dalende instroom al enkele jaren zichtbaar. Die verschuiving komt niet uit het niets: in West-Vlaanderen groeit het eigen hoger onderwijsaanbod, en dat laat zich voelen.

Volgens TUA West volgt nog 54,7 procent van de West-Vlaamse studenten een opleiding buiten de provincie, maar dat aandeel zakt gestaag. Hogescholen als Howest en VIVES breiden hun opleidingen uit en slagen erin om meer jongeren dicht bij huis te houden. Wellicht duwen de fors gestegen kotprijzen in Gent twijfelaars ook sneller richting een studie in eigen provincie.

DURFT EKI
PEIZN

"IN DEZE TIJD MOET EEN

Besparingen op beursstudenten, snoeiharde wetsvoorstellen tegen de eeuwige student en grensoverschrijdend gedrag. Hogeronderwijsinstellingen verkeren in woelig vaarwater. Vlaams parlementslic Brecht Warnez, gespecialiseerd in hoger onderwijs, geeft zijn kijk op de zaken.

Het hete hangijzer in het hoger onderwijs is het gelekte wetsontwerp van Zuhail Demir. Hoe kijkt u naar de reeks maatregelen?

"Het is essentieel om eerst het exacte probleem af te bakenen. Data tonen aan dat we op Europees niveau inderdaad niet goed scoren wat studie-efficiëntie betreft. Het is op basis daarvan dat je een verdere aanpak moet bepalen. Ik ben zelf prof aan de UGent. Dat maakt van mij een persoon die niet op buikgevoel wil werken. Je moet op basis van de noden van mensen evidencebased beleid voeren, en ik moet data zien voor ik over een maatregel iets zinnigs kan zeggen."

De harde knip bestaat nu al drie jaar. Is het nog koffiedik kijken naar wat die heeft opgeleverd?

"We hebben de data nog niet gekregen, maar er moet wel een evaluatie volgen. Het principe van de harde knip an sich vind ik wel ver-

standig. Het helpt om aan het begin te kunnen heroriënteren. Dat is ook cruciaal voor de student zelf. Wat heeft een student die drie jaar studeert en het daarna opgeeft gewonnen? Dat gezegd zijnde, moet het wel gecombineerd worden met goede oriëntatie, zoals ijkingstoetsen en starttoetsen. Die oriëntatie is in veel opleidingen nog niet aanwezig."

Een van uw stokpaardjes is het recht op lesopnames. In welke omstandigheden is een recht volgens u noodzakelijk?

"In deze tijd moet een recht op lesopnames kunnen, indien het mogelijk is. Ik ben me ervan bewust dat sommige lokalen zich er niet toe lenen. Laat ons zeggen dat het als eerste stap mogelijk moet worden voor enkele soorten studenten: studenten in overmachtsituaties, studenten die langdurig ziek zijn, werkstudenten, topsporters, enzovoort."

Vanuit proffen komt er dan weer weerstand tegen die lesopnames, omdat je beter zou opletten in de les. Academic gatekeeping?

"Voor elke prof die met een wetenschappelijke studie zwaait, is er een andere studie die het omgekeerde beweert. Daarnaast speelt de manier van lesgeven een rol. We spreken vaak over lesopnames, maar er zijn ook nog veel andere vormen van hybride lesgeven, waar te weinig aan gedacht wordt. Vooral op de arbeidsmarkt valt dat op. Daar zijn opleidingen vaak duur. Ik doe een oproep naar het inzetten van microcredentials in combinatie met hybride lesgeven. We hebben meer nood aan korte, academische opleidingen waar het werkveld makkelijk kan instromen, waarin het niet noodzakelijk is om altijd in de les te zijn. Levenslang leren zou op die manier ook meer gepromoot worden."

Een andere piste waarop u actief bent, is grensoverschrijdend gedrag (gog). U pleit voor een kaderdecreet. Wat houdt dat concreet in?

"Er is nog niet zo lang aandacht voor gog. Het was moeilijk de universiteiten te overtuigen om een gemeenschappelijk meldpunt (het Vlaams Meldpunt, red.) op te richten. Tien jaar terug was dat ondenkbaar. Na een aantal reportages is men toch overstag gegaan,

RECHT OP LESOPNAMES KUNNEN"

YANA ROSÉ, RUNE STIENS, ELLA PAUWELS, MICHÈLE O'NEILL // BEELD: ELLA PAUWELS

"JE PROMOTOR KAN JE MAKEN OF KRAKEN"

maar er blijft nood aan duidelijkheid. Ik ben voor vrijheid van onderwijs, maar gog is overall hetzelfde. Ik denk dat het verstandig is om een aantal basisprincipes uiteen te zetten, zoals wat we onder gog verstaan en waar je terecht kan."

"De universiteit is een fantastische werkplek, maar je zit wel in een heel bijzondere relatie met je promotor. Dat is de man of vrouw die je maakt of kraakt. Dat maakt je onnoemelijk kwetsbaar. Ik denk dat je de bescherming het best decretaal regelt, zoals we de rest van het arbeidsstatuut ook decretaal regelen."

U spreekt over de figuur van de promotor die soms onaantastbaar lijkt. Hoe verhoudt dat zich tot de gesprekken in het Vlaams Parlement om het ontslag van professoren mogelijk te maken?

"Er lopen inderdaad gesprekken over de mogelijkheid tot ontslag om dringende reden."

Wat vindt u van het idee?

"We moeten zowel onze werknemers als onze organisatie beschermen. Ik vind dat iedereen een gelijkaardig statuut verdient. In die zin lijkt me het ook verstandig om dat ZAP-statuuut (zelfstandig academisch personeel, red.) te moderniseren, in

alle richtingen. Dat gaat dus niet enkel om ontslag. Bijvoorbeeld, iets als fietsleasen bestaat overal in de private sector, maar in het hoger onderwijs mocht het niet. Door zulke absurditeiten worden de universiteiten minder concurrentieel."

Er is veel te doen om de besparingen op beursstudenten. Zijn de besparingen in het hoger onderwijs altijd even rationeel?

"De eerste vraag rond besparingen is de vraag of ons financieeringsmodel wel werkt. Persoonlijk wil ik opnieuw naar de tekentafel voor dat financieringsmodel. Wat je afsprekt, moet je kunnen volhouden."

"Wat de beursstudenten betreft: wij, de cd&v, hebben gezegd dat we niet meegaan in een platte besparing op die toelagen. Minister **Demir** wilde ook eerst de toekenning van een toelage louter koppelen aan studierendement. We zijn tot een akkoord gekomen en er komen voor dat studierendement enkele uitzonderingen voor bepaalde categorieën van studenten. Zo is die besparing toch voor een groot deel gerationaliseerd."

"Een besparing waar ik wél volledig achter sta, is die op studenten van buiten de Europese Economische Ruimte (EER). Ons inschrij-

vingsgeld ligt relatief laag ten opzichte van de rest van de wereld. De rest van de wereld komt hier graag studeren aan een laag tarief, maar als wij naar het buitenland willen, dan mogen we veertigduizend euro neerleggen. Dat is niet normaal."

Van Demir zou een beursstudent na een slecht tweede jaar een deel van zijn toelage moeten terugbetalen. Oskar Seuntjens zei daarover dat zo'n maatregel bij zijn partij no pasarán zou zijn. Wat met de cd&v?

"Die maatregel gaat regelrecht in tegen de toegankelijkheid van het hoger onderwijs. Wie het niet kan betalen, die moeten we ondersteunen. Als het achteraf niet gelukt is, gaan we mensen niet dieper in de put duwen. Dat is een maatregel die voor de cd&v niet door de beugel kan."

EERSTE HULP BIJ CONCENTRATIECRISIS

MARIE SOETENS // BEELD: LEONE MATTHEUS

Als je je afvraagt of het normaal is om bij een hoorcollege je aandacht te verliezen, hoef je je geen zorgen te maken. We worden namelijk voortdurend blootgesteld aan meer stimuli of prikkels dan we werkelijk aankunnen, en dat zorgt ervoor dat onze aandacht afzwakt.

AANDACHT

Er is een limiet aan wat we in ons hoofd aan informatie kunnen vastleggen. Daarom maken we een selectie van wat we precies willen verwerken. De pariëtale kwab in onze hersenen is het gebied dat op elk moment filtert wat wel of niet belangrijk is om aandacht aan te besteden. De regio stimuleert op zijn beurt het temporale gebied, waar de verwerking van visuele informatie plaatsvindt en bepaald wordt welke informatie onze aandacht krijgt.

Onze aandacht is bovendien beperkt. We hebben namelijk voldoende aandacht nodig om nieuwe en belangrijke informatie op te slaan in onze hersenen, en wanneer dat niet zo is, leidt dat tot slechtere prestaties of minder concentratie.

Om goed gefocust te kunnen blijven, is het vooral belangrijk om voldoende nachtrust te hebben. Lastige taken of lessen vergen namelijk veel energie en uitvoering, waardoor je hersenen minder middelen ter beschikking hebben. Het is daarom aan te raden om veeleisende taken te plannen op momenten waarop je energieniveau en alertheid optimaal zijn. Voor de meeste mensen is dat 's ochtends vroeg, maar als je niet goed slaapt, ben je waarschijnlijk later op de dag alerter.

DAGDROMEN

Hoe komt het dat je toch af en toe afgeleid wordt en de neiging krijgt

We worden voortdurend blootgesteld aan meer prikkels dan we werkelijk aankunnen

tot dagdromen? Onze hersenen hebben twee aandachtsnetwerken die voortdurend met elkaar wedijveren. Wanneer het automatische piloot-netwerk het probeert over te nemen, omdat de uitdaging van een taak vermindert, dan dwalen je gedachten af en ga je dagdromen.

ONTHOUDEN

Je onthoudt pas iets als je geheugen drie fasen heeft doorlopen: informatie verwerven, bewaren en oproepen. Eerst moet je namelijk iets leren, alvorens die informatie bewaard kan worden. Als je die informatie ook wil gebruiken, wordt die uit het geheugen gehaald of opgeroepen. De verwervingsfase verloopt vlotter als je de informatie organiseert en opnieuw codeert naar een andere vorm. Zo zal je je leerstof bijvoorbeeld beter onthouden door een samenvatting te maken of het luidop uit te leggen, eerder dan het een aantal keer te lezen. Je zal daarnaast beter onthouden door iets op te schrijven of aan jezelf te vertellen, want je brein wordt geactiveerd tijdens het formuleren van tekst, waardoor je het mentaal beter verwerkt.

STUDIETIPS

Als het toch even niet zou lukken om gefocust te studeren, probeer dan deze tips: zorg ervoor dat zaken in je omgeving die je afleiden niet aanwezig zijn. Maak to-dolijsten en volg ze ook, zodat je gericht aan de slag kan en je ze nadien ook kan afvinken. Zorg zeker voor voldoende pauzes, en het liefst buiten; je hersenen hebben echt tijd nodig om te kunnen ademen. Bovendien kan beweging ook voor een optimale focus zorgen.

WAT DOET DE UGENT AAN HET NIJPENDE KOTENTEKORT?

Begin 2025 waren er nog 10.000 koten te kort in Gent. *Schamper* kon het goedgekeurde masterplan huisvesting van de universiteit inkijken. De UGent heeft een ambitieuze baksteen in de maag en wil het aanbod serieus naar boven krikken.

Dat het kotenaanbod in Gent aan een schaalvergroting toe is, is al langer geen geheim meer. De laatste 20 jaar is de studentenpopulatie met 35.000 studenten gestegen, terwijl er daar maar 7000 koten voor zijn bij gekomen.

6000 EXTRA KOTEN

In het masterplan huisvesting hekelde de UGent de gevolgen van de suboptimale kotenmarkt: de woonprijs voor gewone Gentenaars wordt opgedreven omdat studenten zich in gewone appartementen vestigen, de UGent wordt minder aantrekkelijk voor internationals, en de prijzen schieten de pan uit. De UGent werd de afgelopen jaren dan ook stevig overbevraagd: in 2024-2025 had de universiteit een aanbod van 1524 units voor reguliere studenten, maar kreeg bijna het dubbele aantal aanvragen (3117). Voor internationale studenten en onderzoekers was de mismatch tussen vraag en aanbod nog groter: voor 2314 aanvragen kon de UGent maar 812 units aanbieden.

De universiteit is ambitieus en wil de komende jaren voor 10 tot 15% van de studenten op papier een kamer kunnen aanbieden. Dit komt neer op een serieuze stijging van het aanbod met ruim 6000 extra kamers en een stijging van 159% ten opzichte van het huidige

UGent-aanbod. Dat zal stapsgewijs gebeuren. "De prognose is dat we tegen 2030 alvast 3850 kamers ter beschikking zullen hebben", laat de UGent ons daarover weten. Tegelijk geeft de UGent mee dat dat aantal ook hoger kan liggen, omdat de universiteit van plan is om in 2026 en verder nog extra oproepen te lanceren voor formele samenwerkingsovereenkomsten.

Opvallend is dat de UGent niet alleen beursstudenten, maar ook internationale PhD-studenten als prioritaire doelgroep ziet. Anders is het voor internationale 'gasten' (gastproffen en onderzoekers). Om meer ademruimte te creëren, wil de UGent die profielen vooral laten doorstromen naar de private huurmarkt. Vanaf 2026-2027 worden alle homes voorbehouden voor studenten.

NIEUWE HOMES

Vanaf september dit jaar zal Home Heymans alleen nog maar aan

PhD-studenten worden aangeboden. In dezelfde maand gaan Home Fabiola en Astrid dicht voor renovatiewerken. Daarnaast gaan twee nieuwe homes open: Home Irène Van de Bracht in regio Gent Zuid en Home Pirenne in regio Coupure. Die laatste weliswaar enkel voor internationale PhD-studenten. De UGent hoopt in de toekomst nog meer homes te openen: "Voor deze projecten lopen gesprekken met projectontwikkelaars. De UGent zal de kamers aankopen of huren en zelf instaan voor de verhuur aan studenten."

De goede voornemens van de UGent zouden, indien alles volgens plan gaat, het kotentekort aardig kunnen verzachten. Het blijft wel de vraag in welk academiejahr dat magische getal van 6000 bereikt wordt, in hoeverre er vanuit de privé respons komt op de oproep voor samenwerkingen en, *last but not least*, hoe de studentenpopulatie van Gent de komende jaren zal evolueren.

WAAROM SCHIETEN GROTE KOTEN

Je hebt ze vast al gezien: enorme 'kottorens' van grote, commerciële bedrijven rijzen overal in onze stad als paddenstoelen uit de grond.

Onlangs wandelde ik op een zonnige lentedag door de straten van onze geliefde Arteveldestad. Plots viel er echter een donkere schaduw over de huizen. Toen ik opkeek, zag ik het meteen: alweer een nieuw kotencomplex.

Deze grote gebouwen vol studentenkoten komen hier niet vanzelf. Ze hebben financiering van projectontwikkelaars en bovenal ook een vergunning nodig. De Stad Gent voorziet in dat tweede: ze geeft vergunningen en voert een beleid dat de bouw van nieuwe kotencomplexen stimuleert. Daarmee probeert het stadsbestuur

een probleem aan te pakken dat al langer speelt: de druk die studentenhuysvesting legt op de Gentse woningmarkt.

STUDENTEN IN GEZINSWONINGEN

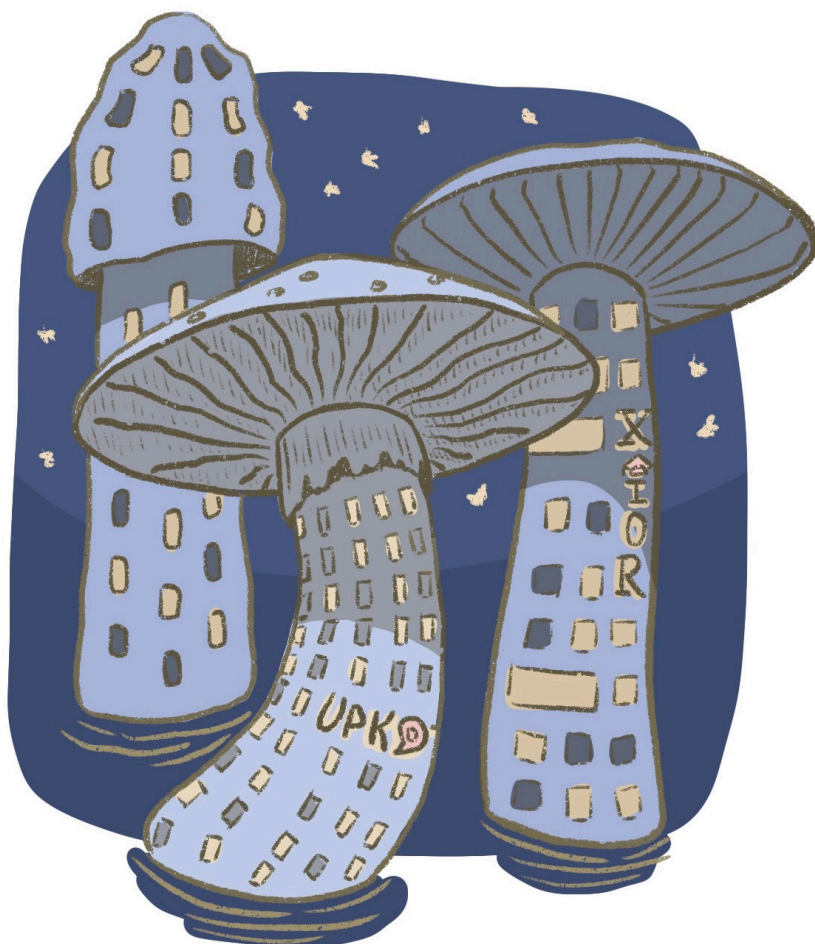
Een groot deel van de Gentse koten bevindt zich namelijk niet in speciaal gebouwde studentenresidenties, maar in omgebouwde gezinswoningen of appartementen. In zulke woningen worden meerdere kamers verhuurd aan studenten. Voor veel studenten – wellicht ook voor veel van onze lezers – is dit de enige manier om een betaalbare studentenkamer

te vinden. Hoewel dit voor studenten oplossingen biedt, heeft het duidelijke nadelen voor Gentse gezinnen. Deze krijgen het namelijk moeilijker om een betaalbare gezinswoning te vinden: gezinnen moeten steeds vaker concurreren met groepen studenten voor dezelfde woningen.

Volgens het beleid van de Stad Gent moeten gezinswoningen in principe bestemd blijven voor gezinnen. Om een studentenkamer in te richten, moet je dus voldoen aan specifieke regels en vergunningen. Veel koten voldoen hier echter niet aan, en zijn dus eigenlijk illegaal. Dit probleem is bovendien niet nieuw. Al in 1996 stelde de stad een lijst op van bestaande kamerwoningen om de sector beter te kunnen reguleren. Met het steeds oplopende tekort aan koten de afgelopen jaren, werd dit beleid steeds verder aangescherpt. Illegale koten worden van de markt verwijderd.

KOTENTEKORT

Tegelijk blijft de vraag naar studentenkoten echter groeien. In 2021 berekende het onderzoeksbureau **Mpiris** dat de stad een tekort had aan 10.000 studentenkoten. Dat tekort is er gekomen doordat het aantal studenten in de stad al jarenlang blijft toenemen. Daarom zet de stad steeds sterker in op de bouw van grootschalige studentenresidenties. Voor het bouwen van nieuwe studentenhuys-

ALS PADDENSTOELEN UIT DE GROND?

JOPPE MANDERVELT & JULIAN DAMS // BEELD: YANNE DE FRENNE

vesting wordt vaak een minimum aan kamers voorzien: minstens 50 bij nieuwe projecten en 35 bij renovaties. Dergelijke kottorens en -complexen bieden dus plaats voor soms wel honderden studenten, denk aan de Bro-toren van Upkot.

Momenteel worden op meerdere plekken in Gent grote kotencomplexen gebouwd, met als voorbeeld de bouw van het complex Groene Wandeling. Dat is een grootschalige studentenhuisvesting aan de Nieuwe Wandeling die plaats moet bieden aan meer dan 200 studenten. De stad moedigt ontwikkelaars actief aan om dergelijke residenties te bouwen. Door studenten te concentreren in grote gebouwen, hoopt het stadsbestuur dat gezinswoningen opnieuw beschikbaar worden voor bewoners én vangt het tegelijk het tekort aan koten geleidelijk op.

PRIVATE INVESTEERDERS EN DE UGENT

Deze projecten worden doorgaans niet door de stad zelf gebouwd, maar door private investeerders. Vastgoedbedrijven en projectontwikkelaars investeren steeds vaker in grote studentenresidenties. Koten zijn de afgelopen jaren dan ook een interessant vastgoedproduct geworden. Door de groeiende vraag naar koten en de relatief stabiele huurinkomsten zien investeerders studentenhuisvesting als een aantrekkelijke investering. Dat roept echter vragen op over betaalbaarheid. Projectontwikkelaars willen immers maximaal rende-

ment halen uit hun investering en leggen dus de nadruk op het bouwen van moderne, goed uitgeruste koten die ze voor duurdere prijzen kunnen verhuren. Daarom legt de stad op dat minstens 20% van studentenhuisvesting uit goedkopere basiskamers bestaat.

Ook onze eigen UGent speelt een belangrijke rol in het verhaal van de studentenhuisvesting. De universiteit wil meer internationale studenten aantrekken, maar die hebben natuurlijk ook nood aan (goedkoop) onderdak. Toch bouwt de universiteit zelf weinig studentenkamers; studentenhuisvesting wordt grotendeels overgelaten aan de private markt, waar de universiteit dan koten van huurt voor internationale studenten. Die aanpak leidt regelmatig tot discussies met het stadsbestuur. De stad vindt namelijk dat universiteiten en hogescholen, met hun grote campussen, ook zelf een rol kunnen spelen in het bouwen van studentenkamers.

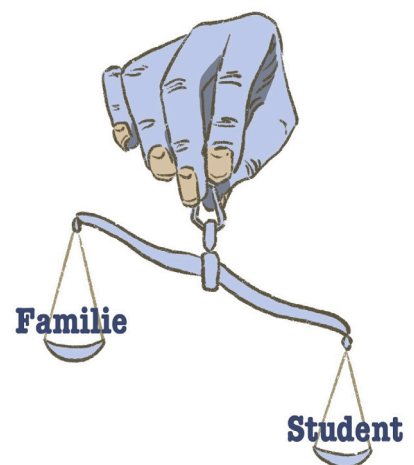
Het project Groene Wandeling werd recent aangekondigd als nieuwe studentenhome, onder beheer van de UGent.

STUDENTEN EN DE STAD

De aanwezigheid van grote aantallen studenten heeft ook invloed op bepaalde wijken in de stad. In buurten met veel studenten verschijnen vaak voorzieningen die specifiek op hen gericht zijn, zoals broodjeszaken, cafés en fitness-

centra, waardoor andere zaken worden verdrukt. Daarnaast zorgen grote studentenpopulaties onvermijdelijk voor (geluids)overlast. Dit proces, dat stedelijke onderzoekers 'studentificatie' hebben genoemd, zorgt er ook voor dat het aantal permanente bewoners van bepaalde wijken afneemt, terwijl het aantal studenten groeit. Voor stadsplanning betekent dat een bijkomende uitdaging. De Stad Gent probeert een evenwichtige mix van bewoners te houden, waarbij studenten, gezinnen en ouderen in dezelfde wijk samenwonen.

De stad probeert studentificatie tegen te gaan door in te zetten op de bouw van zogenaamde studentendorpen. Dat zijn locaties, vaak iets buiten het centrum, waar soms wel duizenden studenten kunnen samenwonen en leven. Deze projecten hebben dus een meervoudig doel: zowel het kotentekort als de *studentification* tegengaan.

ntgent | Première

strike

(nieuwe titel)

Moved by the motion & ntgent

23.04 — 16.05.2026

EVERY TIME
SHE DIES, SHE
COMES BACK
DIFFERENTLY

*Koop je theatertickets via www.ntgent.be
Student? 15 euro!*

Wie dicteert wat jij denkt?

De grote baas van DPG Media? Mark Zuckerberg? Donald Trump?

Mediamagnaten en techmiljardairs met commerciële en politieke belangen controleren steeds meer jouw toegang tot informatie. Daarom onthult het lentenummer van **Apache Magazine** wat je moet weten over de media van vandaag.

Bestel jouw exemplaar via shop.apache.be.

Apache online lezen kost je als student slechts €35,88 (i.p.v. €110). Kijk op apache.be/student of je in aanmerking komt.

SPORTSWASHING, TERUG

TUUR VAN BEVEREN, RUNE STIENS, MARA MALLIET & OPHÉLIE DE WINTER // BEELD: TUUR VAN BEVEREN

Dit jaar organiseren Canada, Mexico en de Verenigde Staten gezamenlijk het WK voetbal. Mexico en de VS glijden evenwel af richting een autocratie. Gebruiken deze staten sportswashing om hun blazoens op te poetsen?

Het is zeker niet ongebruikelijk dat landen een groot sportevenement aangrijpen om hun regime in een positief daglicht te plaatsen. Denk maar aan het vorige wereldkampioenschap voetbal in Qatar.

Vermits dergelijke evenementen in principe "apolitiek" zijn, werpen de meeste organisaties maar weinig bezwaren op tegen landen met een bedenkelijke reputatie. Van daar dat de lijst met sportevenementen waarbij landen aan sportswashing doen dan ook ellenlang is.

VOOR HET VADERLAND!

De recente Winterspelen in Noord-Italië maakten nogmaals duidelijk dat staten graag profiteren van de nauwe verbinding tussen sportprestaties en vaderlandsliefde. Ver moeten we het niet zoeken: sportverslaggever **Bert Sterckx** spreekt van een Belgische ontgoocheling op de Spelen, wat zorgt voor een gebrek aan enthousiasme bij onze jongeren.

Regimes gaan een stap verder door de sportprestaties te linken aan het beleid in plaats van de natie. Zo klampt de **FBI** zich vast aan de ijshockeywinst van zijn man-

nenteam op de Winterspelen. Baas **Kash Patel** viert zelfs mee met het team in de lockers, schijnbaar om het imago van de organisatie op te krikken bij het Amerikaanse volk. Bij kritische vragen vertelde hij reporters "niet boos te zijn omdat de VS won".

Chinese president **Xi Jinping** probeert kwaliteiten zoals gezondheid en discipline in te bedden in de alledaagse Chinese cultuur via de topatleten. Liefst stralen ze die waarden ook uit naar de buitenwereld, enkel gouden medailles volstaan als atleten het prestige van de natie willen evenaren. Zodra sporters geen goud winnen, verliezen ze de steun van het Chinese regime. Zo voert China een proxy-oorlog op het sportveld. Sporters krijgen de schuld bij fouten, maar de staat claimt de eer bij goud.

CONTROVERSIËLE GASTLANDEN

De Olympische Zomerspelen van 1936 in Berlijn gelden als een vroeg en invloedrijk voorbeeld van sportswashing. **Adolf Hitler** en zijn nazi-regime organiseerden het sportevenement niet uit liefde voor

sport. Hitler zag zijn kans schoon om de "Arische superioriteit" te etaleren. Dankzij massale investeringen won Duitsland de meeste medailles. Toch werd de Afro-Amerikaanse **Jesse Owens** de ster van de Spelen. Zijn succes ondergroef de racistische ideologie van het regime. Om een vredelievend en non-discriminatorisch imago te schetsen, verdwenen de antisemitische borden bovendien tijdelijk van het toneel. Een façade die de realiteit verdoezelde.

Ook Qatar, dat in 2022 het wereldkampioenschap voetbal organiseerde, geldt als een controversieel gastland. In 2010 kreeg het emiraat te horen dat ze het wereldkampioenschap mocht organiseren. Een indrukwekkende infrastructuur werd uit de grond gestampt, maar niet zonder bloed. Zo'n duizend gastarbeiders verloren hun leven tijdens de bouw. Deze arbeiders, veelal afkomstig uit arme landen in Afrika en Azië, werden naar de golfstaat gelokt onder valse voorwaarden. In werkelijkheid moesten ze 18 uur per dag werken in de brandende Qatarese zon. Mensenrechtenschendingen waren dan ook allesbehalve schaars.

Qatar en Nazi-Duitsland zijn helaas geen alleenstaande voorbeelden. Er bestaan talloze andere gevallen van sportswashing, en het aantal

SPORTERS KRIJGEN DE SCHULD BIJ FOUTEN,
MAAR DE STAAT CLAIMT DE EER BIJ GOUD

VAN NOOIT WEGGEWEEST

EEN INDRUKWEKKENDE INFRASTRUCTUUR WERD UIT DE GROND GESTAMPT, MAAR NIET ZONDER BLOED

blijft groeien. Steeds vaker zijn het autoritaire regimes die zich opwerpen als organisator van grote sportevenementen, in de hoop hun internationale imago bij te schaven, ongeacht de maatschappelijke of ethische kost die daarmee gepaard gaat.

THEORIE VERSUS PRAKTIJK

In theorie laten organisaties als het **Internationaal Olympisch Comité (IOC)** en **Fédération Internationale de Football Association (FIFA)** het organiseren van sportevenementen als propaganda niet toe, maar in de realiteit geschiedt het anders. In het Olympisch charter van het IOC wordt steeds herhaald dat de Olympische Spelen politiek

neutraal zijn. Dit lijken ze serieus te nemen, want het IOC schorst zelden landen. Indien ze tot schorsing overgaan, gaat dit niet om politieke redenen. Rusland werd bijvoorbeeld eind 2023 geschorst omdat het **Russische Olympische Comité** van plan was Oekraïense sportorganisaties te absorberen, niet omdat ze Oekraïne binnenvielen. Vandaar dat Israël nog mag meedoen. De voorwaarden om mee te doen beslaan enkel dat wat met sport te maken heeft. Maar volgens critici is alleen al Israël's aanwezigheid op de Spelen een manier om het imago van het land op te poetsen. Als we de doelstellingen van het IOC bekijken, zou het comité zich in theorie bij de critici moeten aansluiten. Een van hun officiële doelstellingen is namelijk: *'To op-*

pose any political or commercial abuse of sport and athletes'.

FIFA daarentegen schorst wel om politieke redenen, zo werden Japan en Duitsland in 1950 uitgesloten, maar ook zij beweren politieke neutraliteit te herbergen. Rusland werd bijna onmiddellijk na de invasie van Oekraïne geschorst. Hoewel de president van FIFA, **Gianni Infantino**, nu twijfels heeft bij die beslissing omdat de schorsing "enkel meer haat en frustratie heeft voortgebracht". Israël schorsen doet FIFA ook niet, omdat de situatie te complex zou zijn. Dat het ethische beleid van FIFA tegenstrijdig is, zien we ook in een verslag van een FIFA-congres uit maart 2022. Hierin wordt gezegd dat FIFA de rechten van arbeiders belangrijk vindt en dat er wordt samengewerkt met Qatar omtrent dit onderwerp. Ook beweren ze in hun ethische code dat vrijheid van meningsuiting gerespecteerd moet worden. Dat er 6500 arbeiders omkwamen bij het bouwen van de stadions voor de wereldbeker, en dat er op die wereldbeker gele kaarten werden uitgedeeld aan spelers die de regenboogband droegen, wordt wijs genegeerd.

"IK DENK DAT HET EEN ILLUSIE IS OM DAT SPORT EN POLITIEK GESCHEIDEN

LEONE MATTHEUS, SAMUEL BOCKEN & SARAH VAN CROMBRUGGEN // BEELD: LEONE MATTHEUS

Met zijn boek 'Olympiërs in Flanders Fields (2014)' beschreef vicerector Herwig Reynaert de levens van atleten die zo'n 110 jaar geleden in onze contreien stierven. Het onderwerp blijft pijnlijk actueel gezien de geschiedenis zich herhaalt in conflicten zoals de oorlog in Oekraïne of de genocide in Gaza.

Er is al ontzettend veel geschreven over de Eerste Wereldoorlog. Vanwaar kwam de specifieke interesse om een boek te wijden aan deze olympiërs?

"Dit project is samen met **Bart Vangrype** ontstaan. Het begon eigenlijk bij een vrijwilligersproject van Bart rond oorlog en sport. Hij gaf daar jaren geleden een lezing over, ik was daar puur uit vriendschap naartoe gegaan. Na die lezing vroeg ik aan Bart: 'Wat ga je hier nu verder mee doen?' Waarop hij antwoordde: 'Niks.' Ik zei hem dat ik het fantastisch interessant vond en dat ik mee mijn schouders eronder wilde zetten. Zo is het in december 2010 echt begonnen."

Hoe hebben jullie die enorme hoeveelheid informatie uiteindelijk weten te filteren tot een boek?

"Toen ik me begon in te lezen, be-

sefte ik al snel dat 'sport en WO' een immens breed onderwerp is. Ik heb toen tegen Bart gezegd: 'We hebben twee opties. Ofwel houden we ons hier de rest van ons leven mee bezig, ofwel planten we er eens een vlag.' Vanuit mijn wetenschappelijke achtergrond stelde ik voor om voor die tweede optie te kiezen en een heel specifiek thema te pakken. Dat thema werd de verhalen van de olympiërs."

Jullie hebben er bewust voor gekozen om de focus op de 'Vlaamse velden' te houden, terwijl Frankrijk ook vol interessante verhalen zit. Was het moeilijk om die grens te bewaken?

"De verleiding was groot om uit te wijken, maar we hebben voet bij stuk gehouden. Dit was echt een passieproject in mijn vrije tijd. Ik zat er vaak tot diep in de nacht aan te werken, tot ik mezelf dwin-

gen moest om te gaan slapen. Het was een dubbel gevoel: aan de ene kant was ik enthousiast als ik een nieuwe naam vond die in het plaatje paste, maar tegelijkertijd voelde ik een diepe droefheid. Je beseft op dat moment dat je wéér een jonge kerel hebt gevonden die het niet gehaald heeft. Eigenlijk hoop je niemand te vinden, maar je weet dat ze er zijn."

Jacques Rogge, de voormalige voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité, schreef een voorwoord voor het boek. Hij had het over atleten als bron van inspiratie. Zie je die link met de huidige tijd nog steeds?

"Absoluut. Rogge stelde de vraag hoe atleten vandaag de dag, in tijden van crisis of oorlog, een inspiratiebron kunnen blijven. Je ziet dat sporters nog steeds worstelen met politieke boodschappen. Denk maar aan de Oekraïense skeleton-atleet tijdens de recente Winterspelen die foto's op zijn helm wilde plaatsen als eerbetoon. Het IOC worstelt daar vaak mee, omdat politieke uitingen officieel verboden zijn, maar ze proberen wel in dialoog te gaan. Sporters die geconfronteerd worden met oorlog, blijven nu eenmaal groot nieuws."

"In het begin van het Russisch-Oekraïense conflict sneuvelde een

TE DENKEN ZIJN"

HERWIG REYNAERT OVER SPORT EN OORLOG

Oekraïense gewichtheffer die op de Spelen in Rio vierde was geworden. Dat haalt direct alle kranten. Als een bekende sportman sterft, wordt de abstracte gruwel van een oorlog plotseling heel bevattelijk voor het grote publiek."

Hoe kijkt u zelf naar zo'n politieke boodschappen op sportevenementen?

"Ik begrijp het standpunt van het IOC dat ze geen politieke boodschap wensen, maar ik denk dat het een illusie is om te denken dat sport en politiek gescheiden zijn.

**HET INSPIRERENDE
VAN HUN VERHALEN EN
VERWEZENLIJINGEN
WERD GEKAAPT VOOR
POLITIEKE DOELEINDEN**

Alleen al de keuze waar zo'n sportevenementen plaatsvinden, heeft politieke consequenties. Zoals het WK voetbal in Argentinië in 1978, toen er een militaire dictatuur regeerde. De beslissing om het daar te houden, lokte veel reacties uit. Net als vandaag waren er veel stemmen die toen opriepen om niet te gaan uit de overtuiging dat je het regime anders steunt/legitimiert."

"Sport wordt ook vaak gebruikt in

het kader van nationalisme. Het sportief succes draagt bij tot de uitstraling van het land. Maar sport als een soort politieke marketing zag je ook al in WOI. Het Engelse leger bestond toen vooral uit vrijwilligers, bekende atleten werden toen gebruikt als propagandamateriaal om mensen aan te sporen om zich aan te melden bij het leger. Dat is alsof bekende voetballers vandaag hun supporters oproepen om te gaan vechten. Het inspirerende van hun verhalen en verwezenlijkingen werd gekaapt voor politieke doeleinden."

Is die boodschap over de "waanzin van de oorlog" vandaag de dag nog wel genoeg aanwezig, of moet deze nieuwe generatie dat opnieuw leren?

"Het is vaker gezegd, maar het is actueler dan ooit. Het mensdom doet de term 'dom' soms alle eer aan als je ziet hoeveel militaire conflicten er vandaag nog steeds zijn. Sommigen vinden het misschien naïef, maar ik geloof dat die naïviteit mag. We moeten die vredesboodschap blijven herhalen."

Maakt de focus op individuele sporters het makkelijker om de enorme aantallen slachtoffers te begrijpen?

"Absoluut. Als we nu horen over de aantallen in het huidige conflict tussen Rusland en Oekraïne, en dan hebben we het nog niet eens over de Noord-Koreanen of anderen die daar meevechten, dan zijn dat slechts kille getallen. Net als bij de Wereldoorlogen: je hoort een hoog getal, maar je kunt je er eigenlijk niets bij voorstellen. Door het verhaal van één olympiër te vertellen, geef je die cijfers een gezicht. Dat maakt het concreet en menselijk."

Op welke manier kan sport een positieve kracht in de samenleving zijn?

"Sport zorgt voor maatschappelijke integratie en samenhang onder de mensen. Het is een tegenhanger van de verzuring van de maatschappij. Hoewel er competitiviteit bij komt kijken, verbindt het de mensen wel. Het samenspel is een enorm relevant aspect van sportmanschap."

TRIPLE AXELS, HOOFD KOEL

HET ALYSA LIU-EFFECT OP GEN Z

Met haar *smiley* piercing en *raccoon tail* strepen die als een aureool om haar hoofd stralen, is de 20-jarige kunstschaatster Alys Liu een ware verademing in de kunstschaatswereld en zelfs daarbuiten, maar waarom kon ze zoveel harten veroveren?

HAAR REIS RICHTING DE OLYMPISCHE SPELEN

Op amper dertienjarige leeftijd bewees Alys zich al als een veelbelovend talent door de titel van de jongste Amerikaanse nationale kampioene te winnen. Drie jaar later nam ze echter al afscheid van de schijnwerpers om zich te storten op haar studies, familie en vrienden, maar in 2025 maakte ze een grootse comeback die culmineerde in een dubbele zege op de Olympische Winterspelen. Ze brengt een combinatie van passie en speelsheid op het ijs die haar Russische competitie nooit zal kunnen bereiken, aangezien die van jongs af aan al worden gedrild tot toppresterende robots.

HAAR GRIP OP GEN Z

Het lijkt erop dat jongeren van over de hele wereld haar met open armen ontvangen, niet alleen door haar aanstekelijke lach en *bubbly* karakter (en misschien ook de verhoogde interesse in ijsschaatsen door de serie *Heated Rivalry*), maar ook omdat je ziet dat ze het daadwerkelijk naar haar zin heeft. In een extreem competitieve sport als kunstschaatsen is het makkelijk je passie te verliezen, wat een van de redenen was voor Liu's pauze. Ze belofde enkel

terug te komen als ze de vrije loop zou krijgen van haar coaches, wat dus resulteerde in een uiterlijk à la Blandijn en een routine op het liedje 'Stateside' van **PinkPantheress** en het popidool **Zara Larsson**, die net als Liu een succesvolle comeback maakte. Maar het is niet enkel haar onconventionele uiterlijk (voor de schaatswereld) dat de aandacht trekt, ook haar ingesteldheid doet velen omkijken. Ze pakt simpelweg wat er te pakken valt, toont geen greintje van

stress en zwiert op het ijs alsof het niets is. Op TikTok zijn er dan ook meerdere video's te vinden van haar met zorgeloze quotes als "I don't think anything is going to be hard, you know, it's like, what is there to lose? Every second you're there, you're gaining something. There's nothing to be lost, you know what I'm saying?"

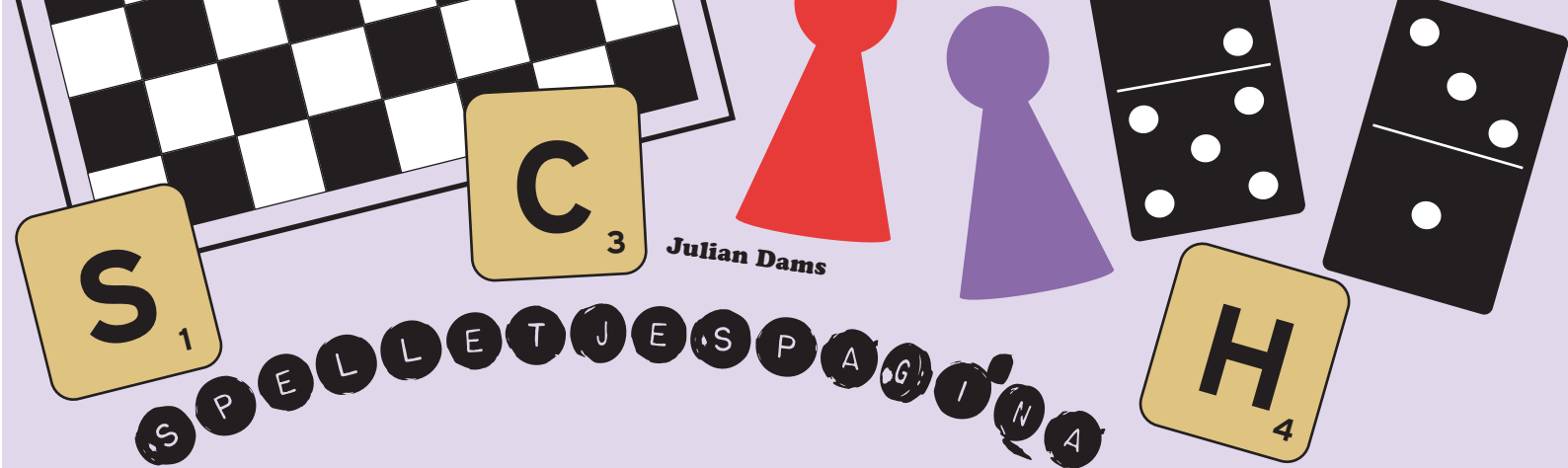
Een onverschrokken figuur als Alys Liu, die bereid is zowel een triomf als een nederlaag te ontvangen met een brede glimlach, is exact

wat Gen Z nodig heeft als rolmodel vandaag de dag. Je niet laten dicteren door regels en instanties hogerop, doen waar jij je goed bij voelt en wat jou gelukkig maakt is *key*.

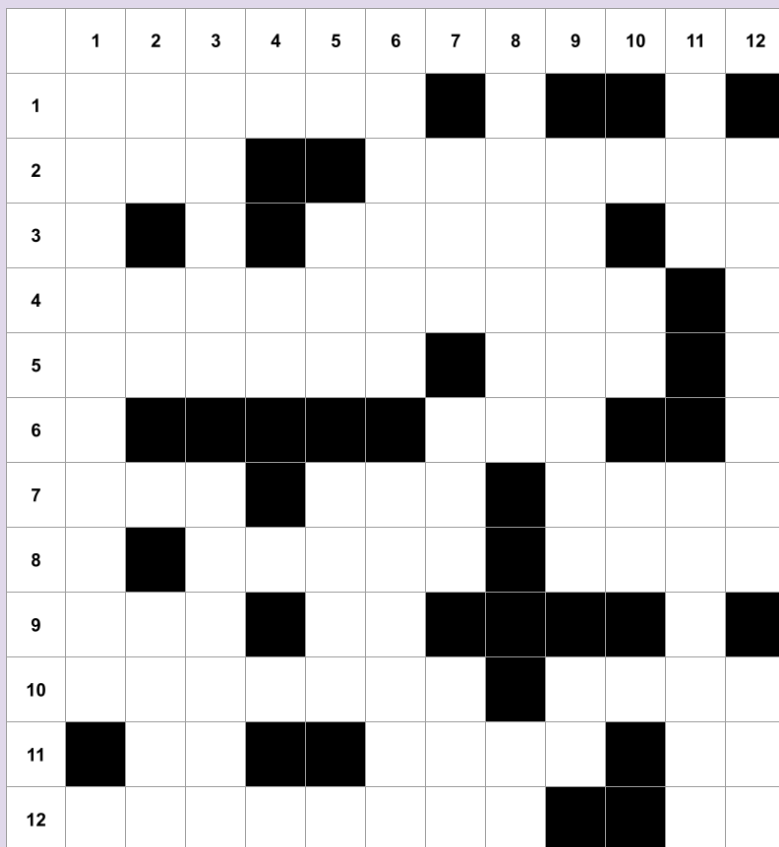

Zelfnood om je opinie te delen?

Stuur het dan door naar: maatschappij@schamper.be

Julian Dams

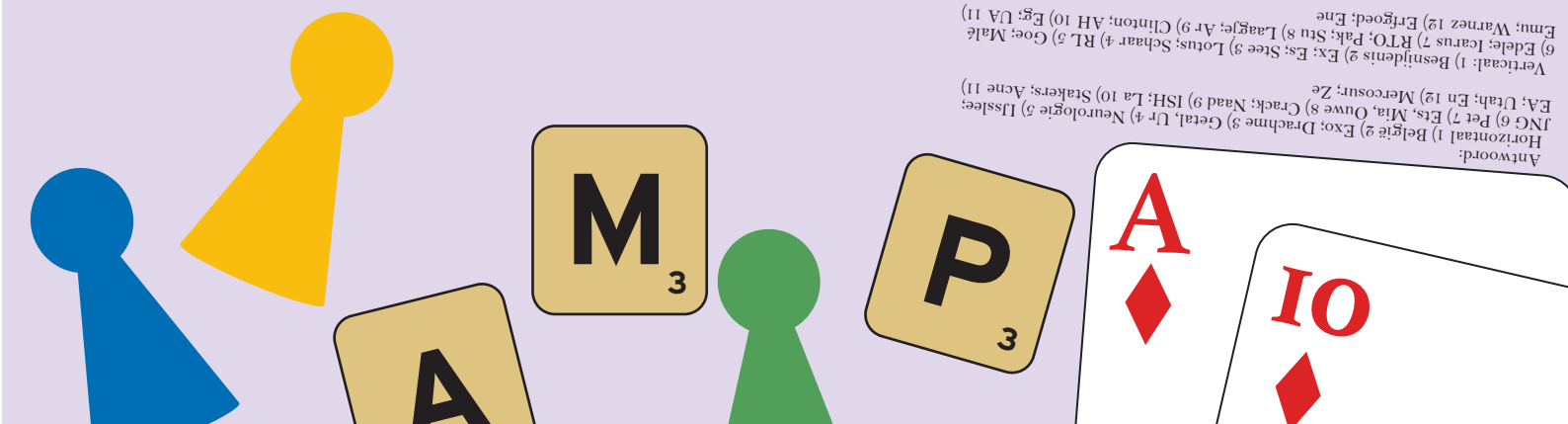
Tip! de IJ is 1 vakje

Horizontaal:

- 1: Land in Europa
- 2: Voorvoegsel; Antieke Griekse munteenheid
- 3: Cijfer; Stad van Abraham
- 4: Tak van de wetenschap
- 5: Winters voertuig; Jalisco New Generation (afk.)
- 6: Hoofddeksel
- 7: Kunstwerk; Lied van Gorki; Kapitein
- 8: Drug; Gestikte rand
- 9: Internationaal Strafhof (afk.); Schuif
- 10: Luie mensen; Uitslag
- 11: Am. videogameontwikkelaar; Am. staat; Nevensch. voegwoord
- 12: Vrijhandelsakkoord; Persoonlijk voornaamwoord

Verticaal:

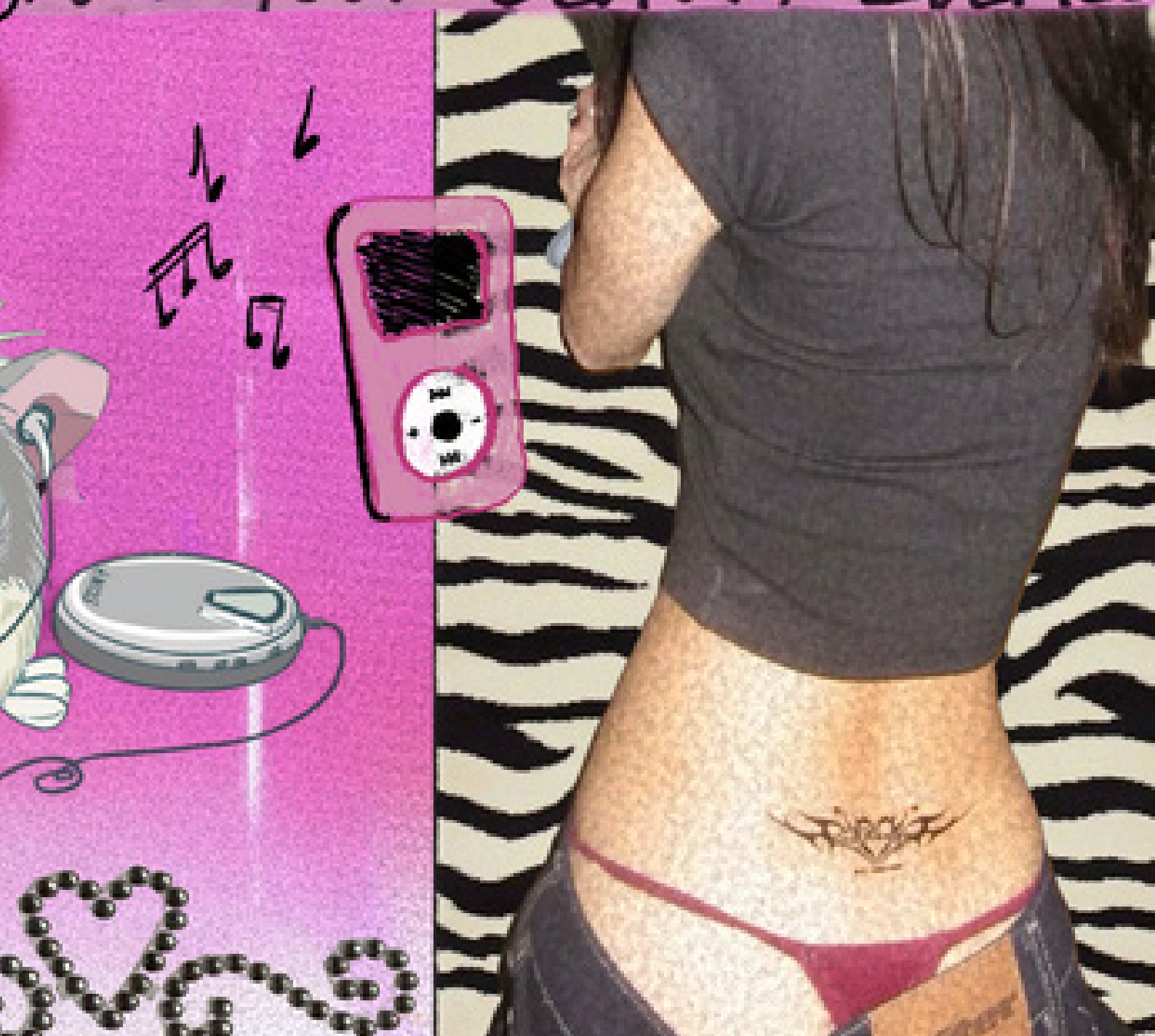
- 1: joods gebruik
- 2: Voormalig-; Boom; Plaats (ouderwets)
- 3: Oosterse bloem; Gereedschap
- 4: Reinforcement Learning (afk.)
- 5: Prima (tussentaal); Hoofdstad Malediven
- 6: Persoon van adel; Personificatie van hoogmoed
- 7: Rejected take-off (afk.); Kostuum; ... Bru
- 8: Dunne bedekking; Voertuig
- 9: Am. ex-president; Albert Heijn
- 10: Bijvoorbeeld (afk.); ISO-code Oekraïne
- 11: Loopvogel (frans); Vlaams parlamentslid cd&v (vermeld in deze editie)
- 12: Culturele nalatenschap; Een zekere

Antwoord:
 Horizontaal 1) België 2) Exo; Drachme 3) Getal; Ur 4) Neurologie 5) IJslee;
 JNG 6) Pet 7) Ets; Mia, Ouwe 8) Crack; Naad 9) ISH; La 10) Stakers; Aene 11)
 EA; Utah; En 12) Mercosur; Ze
 Verticaal: 1) Besnijdenis 2) Ex; Ets; Stee 3) Lotus; Schaar 4) RL 5) Goe; Male
 6) Edele; Icarus 7) RTO; Pak; Stu 8) Laagje; Ar 9) Clinton; AH 10) Egi; UA 11)
 Emu; Warnez 12) Ertgoed; Ene

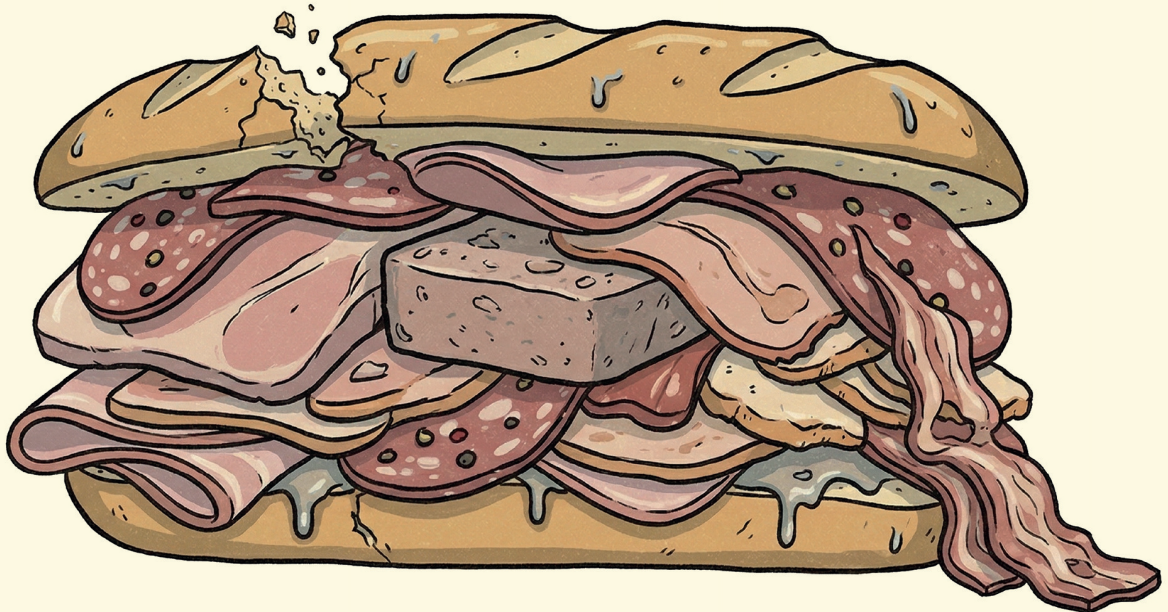
THAT'S HOT.

UGENT: *Heeft ambitieuze klimaatdoelen*

JE VAKGROEP: *Werkt rond duurzaamheid*

OOK JE VAKGROEP DIE CATERING VOORZIET:

HOOG TIJD VOOR EEN UPDATE?

Durf Plantaardig ondersteunt vakgroepen* om te kiezen voor plantaardige catering.

HELP JE VAKGROEP* EEN ENGAGEMENT AAN TE GAAN IN 3 STAPPEN:

*vakgroep, onderzoeksgroep, vereniging of dienst

**SCAN
DE QR-CODE**

**BEWERK
DE VOORBEELDMAIL**

**STUUR
NAAR EEN PROF**
die dit kan voorleggen

Klaar, dat was het! Kleine mail - **grote** impact. Meer info: durfplantaardig.be

**durf
plantaardig**

Durf Plantaardig is een project van Plant-Based Universities en Green Office Gent

UGent Fair Trade en Duurzame Week

23/03 - 27/03

ft. Trashbeatz

23/03

Benefietbrunch

pay what you can -
alle opbrengst gaat
naar Oxfam

*inschrijven
aangemoedigd*

26/03
Ecomarkt

met ecologische,
duurzame & fairtrade
producten van lokale
handelaars

26/03
**Vinted on
Campus**

ruil, verkoop, koop &
pimp tweedehands-
kledij

*Building a more fair
and sustainable world*

... en nog veel meer
events voor en door
Faire Faculteiten:

"HET GROTE VOORDEEL IS DAT WE ZAKEN VAAK AL JARENLANG VOLGEN"

MARIE SOETENS, LEONE MATTHEUS & RUNE STIENS // BEELD: LEONE MATTHEUS

Bijna tweehonderd afleveringen ver en Pieter Huyberechts (P), Marc Klifman (M) en Cedric Lagast (C) maken nog steeds een van de meest beluisterde true-crimepodcasts van Vlaanderen, waarin ze de meest geruchtmakende en recente rechtszaken uitpluizen.

Waar halen jullie eigenlijk vooral jullie inspiratie vandaan om telkens opnieuw een nieuwe aflevering te maken?

M: "Onze inspiratie putten we grotendeels uit een zorgvuldig opgestelde agenda van komende rechtszaken. We focussen daarbij vooral op assisenzaken, waarbij we selecteren op maatschappelijke relevantie en de kracht van het verhaal. Maar we zijn ook creatief: een interessant correctioneel proces of een actuele gebeurtenis die om meer diepgang vraagt, kan evengoed een aflevering worden. Als krantenmakers zitten we bovenop de actualiteit. Via nauw overleg bepalen we welke dossiers het best werken. Het grote voordeel is dat we zaken vaak al jarenlang volgen, van het prille incident tot de uiteindelijke uitspraak. Die opgebouwde dossierkennis en voorgeschiedenis vormen de fundering voor elke nieuwe aflevering."

Waar komt jullie persoonlijke fascinatie vandaan om die tak van de journalistiek in te gaan? Is dat iets waar je in gerold bent?

P: "Mijn carrière in de misdaadverslaggeving begon tijdens een nachtelijke gijzeling in de gevangenis van Leuven Centraal. Als jonge journalist vond ik dat proces fascinerend, waarna ik doorstroomde naar de nationale redactie tijdens de zaak-Ronald Janssen. Sindsdien is de passie nooit meer weggegaan. Ik denk dat we de fascinatie voor true-crimeseries ook delen. Vooral alle menselijke gevoelens die daarbij gepaard gaan, dat fascineert ons."

"Doodslag is een uiterst delicaat thema, maar we waken erover dat we nooit invasief worden"

M: "Mijn passie ontstond bij een lokaal persbureau, waar ik voor de VRT en HLN de rechtbanken van Brugge, Gent en Veurne bezocht. Hoewel ik geen juridische opleiding heb, raakte ik gefascineerd door de verhalen en het mechanisme achter het rechtssysteem. Dat boeit me vandaag nog steeds, zoals bij het recente proces rond de gynaecologiestudent. Er heerst vaak veel onbegrip en frustratie in

de maatschappij; het is onze taak om zo'n arrest dan genuanceerd uit te leggen."

Op welke manier kies je welke informatie je wel gebruikt? Wat is te expliciet en met welk doelpubliek houden jullie rekening?

P: "De stelregel is dat we niet letterlijk citeren uit gerechtsakten. We gebruiken de informatie en de chronologie als basis, maar vertalen die naar een menselijk verhaal zonder expliciete details van de crimescene voor te lezen. Dat is er bij ons ingeslepen: je moet altijd in de spiegel kunnen blijven kijken en bewaken dat je de grens niet overschrijdt."

Reageren er ook soms slachtoffers op de podcast?

M: "Absoluut. Zo volgde ik de zaak rond de bodybuildermoord, waarbij een twintiger vier mensen doodde. Al enkele dagen na de feiten zat ik bij de moeder van een van de slachtoffers in de woonkamer. Die nauwe band bleef gedurende het hele onderzoek bestaan. Uiteindelijk leidde dat tot een interview met haar, wat een enorme meerwaarde bood voor de podcast."

Is er geen risico dat je true-crimepodcasts makkelijk kan sensationaliseren?

P: "Doodslag is een uiterst delicaat thema, maar we waken erover dat

we nooit invasief worden. Alles valt of staat met de juiste toon. Ik kan bijvoorbeeld een tekst schrijven over de gynaecologiestudent die puur op shockeffect mikt, maar dat doen we niet. Onze taak is om feitelijk en secuur te vertellen wat er is gebeurd, zonder de schuld bij het slachtoffer te leggen."

Hoe slagen jullie er dan in om zo neutraal mogelijk te schrijven, zeker als je sympathie krijgt voor de slachtoffers?

M: "Het is uiteraard te zien wat de insteek is van de podcast. Als je een podcast maakt over een proces is dat iets helemaal anders dan als je het verhaal van een slachtoffer vertelt."

P: "Het nadeel van op een subjectieve manier te werk te gaan, is dat er altijd commentaar volgt. Stel dat we morgen een ander soort podcast maken, dan zul je merken hoeveel reacties er komen. Als je als journalist uit de bocht gaat,

dan word je afgestraft, en dat is ook terecht."

Hebben jullie al veel slechte reacties gekregen op afleveringen?

P: "De reacties die we krijgen zijn meestal puur taalkundig, bijvoorbeeld over stopwoordjes, een West-Vlaams accent of een verkeerde uitspraak van een naam. We hebben nog nooit meegeemaakt dat iemand juridische stappen ondernam of dat een nabestaande vroeg om inhoud uit de podcast te verwijderen."

Welke zaak heeft jullie het meest achtervolgd?

P: "Hoewel het misschien cliché klinkt, is dat voor mij 100% de zaak-Sanda Dia. Ik schreef er meer dan vijftig artikelen en een boek over; die zaak heeft me letterlijk jarenlang wakker gehouden. Het is zonder twijfel de zaak van mijn carrière."

M: "Zaken rond gedode kinderen

laten een diepe indruk na, maar soms word je onverwacht gegrepen door een verhaal. Zo belandde ik vorig jaar in een proces tegen een man die zijn ex-partner, **Ingrid**, met een jachtwapen had neergeschoten. Ze overleefde het wonderbaarlijk. De kracht van deze vrouw en haar gezin in de rechtszaal raakte me zo diep dat ik Pieter meteen belde: dit verhaal moesten we vertellen. Dat resulteerde in de podcastreeks 'Sterker dan de stalker'. We wilden hiermee stalking en femicide nadrukkelijker op de kaart zetten. Het bleef echter niet bij de podcast; het was uiteindelijk zelfs de aanleiding voor een volledig boek over deze problematiek."

Binnenkort zitten jullie aan de 200e aflevering. Komt er iets speciaals? Mogen we iets verwachten?

P: "Moeten we iets verwachten? Taart? Geen idee. Bij de 150e aflevering vierden we dat met taart en champagne, maar eigenlijk moe-

"Als je als journalist uit de bocht gaat, dan word je afgestraft, en dat is ook terecht"

ten we iets speciaals doen voor de luisteraar. We zouden moeten uitpakken met een sterke reeks, zoals onze recente serie over de Iraanse spion waar we erg trots op zijn. Het is inderdaad tijd om met iets nieuws te komen; we moeten er dringend werk van maken."

WAAROM ZIJN WE ZO GEFASCINEERD DOOR TRUE-CRIMEPODCASTS?

MARIA MIHUT & LOTTE VAN DEN EYNDEN // BEELD: SAMUEL BOCKEN

Het klinkt je misschien bekend in de oren: koptelefoon op, zon die schijnt, vogeltjes die fluiten en je komt erachter dat het slachtoffer in stukjes in de vriezer ligt; true-crimepodcasts komen uit een onverwachte hoek. Maar wat trekt ons zo aan in dit genre van podcasts?

ONTSPANNEND OF AKELIG HERKENBAAR?

Uit onderzoek blijkt dat vrouwen sneller de weg vinden naar true crime dan mannen. De misdaden die in true-crimepodcasts beschreven worden, kennen jammer genoeg zo goed als altijd een slachtoffer; dit zijn hoofdzakelijk vrouwen. Gezien veel vrouwen een gevoel van gevaar en onveiligheid (bijvoorbeeld laat op straat) niet vreemd zijn, speelt er een vorm van erkenning en medeleven met het slachtoffer. De situaties waarin slachtoffers zich soms bevinden, zijn nu eenmaal niet zo ver van hun bed als we vaak denken.

Daarin schuilt een veiligheidsparadox: door je intensief te verdiepen in misdaadverhalen, kan het gevoel ontstaan dat gevaar overal op de loer ligt, en dat terwijl de criminaliteitscijfers de afgelopen jaren juist gedaald zijn. Aan de andere kant geeft luisteren naar dit soort podcasts vrouwen onbewust de kans om signalen op te pikken als een soort voorbereiding, indien

ze zelf ooit in een gelijkaardige situatie zouden belanden. Er heerst een nood aan het herkennen van gedrag.

Aansluitend, maar eerder op de achtergrond, leeft het idee dat vrouwen ook meer nood zouden hebben aan voorspelbaarheid. Door erover gehoord te hebben in een podcast, kunnen ze zich inbeelden hoe het er ongeveer aan toe zou kunnen gaan. Dit blijkt ook uit het aantal studenten dat start aan de opleiding criminologie: aan de KU Leuven bestaat de richting voor 80% uit vrouwen en maar 20% uit mannen.

WAAROM WE NIET WEGKIJKEN

Net als kampvuurverhalen bezit true crime een element van *storytelling*. In essentie draaien true-crimepodcasts om verhalen over goed en kwaad. Precies dat soort verhalen boeit mensen al eeuwenlang. We zoeken spanning op in een veilige omgeving en hopen dat zulke kampvuurverhalen

blijven en nooit onze eigen realiteit worden.

We hebben als mensen nu eenmaal een morbide nieuwsgierigheid waarbij we van nature aangetrokken worden tot negatieve gebeurtenissen. Het komt neer op een soort van ramptoerisme. True-crimeverhalen prikkelen ons, houden onze aandacht vast en maken het moeilijk om weg te kijken of 'weg te luisteren'.

TRUE CRIME VERHALEN PRIKKELEN ONS, HOUDEN ONZE AANDACHT VAST EN MAKEN HET MOEILIJK OM WEG TE KIJKEN OF 'WEG TE LUISTEREN'

'EN NU IS ZE DOOD.': SENSATIONELE TRUE-CRIME OF GESPREKSOPENER?

MIRTHE VAN LANDSCHOOT, WHISKEY VAN IMPE & MANU DE COCK DE BLOCK // BEELD: YANNE DE FRENNE

In België wordt gemiddeld om de twee weken een vrouw vermoord door haar (ex-)partner. In 'En nu is ze dood.' vertellen nabestaanden het verhaal van slachtoffers van femicide. Op welke manier worden deze verhalen belicht door de media?

In 2025 werden er 23 vrouwen vermoord in België door hun (ex-)partner, maar hier wordt zelden over bericht in de media. Als het al ter sprake komt, wordt bijna altijd de vraag gesteld waarom slachtoffers hun gewelddadige partner dan niet gewoon verlaten. Deze vraag legt op subtiele wijze de verantwoordelijkheid bij de slachtoffers en laat de daders veilig in de schaduw, in plaats van hen ter verantwoording te roepen. Bovendien slagen vrouwen er wel degelijk in om hun gewelddadige partner te verlaten, om dan vervolgens alsnog vermoord te worden. Er is dringend nood om de oorzaak aan te pakken, namelijk de patriarchale dynamieken die nog steeds sterk aanwezig zijn in onze samenleving.

TRUE CRIME ALS SENSATIONALISERING

Waar er vroeger vaak gesproken werd over een gezinsdrama of een passionele moord, alsof het iets romantisch is, benoemen we vrouwenmoord tegenwoordig onverbloemd femicide. In de media zien we moordzaken vaak terugkomen als sensationele true crime met special effects en spannende muziek. In de vorm van onder andere televisieseries en podcasts kunnen we onszelf entertainen door naar de horrorverhalen van anderen te luisteren. Bovendien kunnen de makers hiervan er nog een mooi

centje aan verdienen. Maar is dit de manier waarop we zouden moeten omgaan met dit soort leed?

DE TITEL VAN DE REEKS IS HARD, MAAR SLAAT DAN OOK DE NAGEL OP DE KOP

'En nu is ze dood.' probeert de verhalen van slachtoffers op een respectvolle manier te vertellen vanuit het perspectief van de nabestaanden. Ze vertellen over de patronen van *love bombing* (iemand overladen met liefde en aandacht) die langzaam overgaan in controlerend en manipulatief gedrag en geweld, zowel psychologisch als fysiek. Wat vaak uit-

mondt in gewelddadige moord. De titel van de reeks is hard, maar slaat dan ook de nagel op de kop. De focus ligt duidelijk op het verhaal van de slachtoffers, zonder de daders of onnodig gruwelijke details in de spotlight te zetten. We misten echter soms wat diepgang, zoals het aankaarten van de bredere sociale dynamieken. Het zou een waardevolle toevoeging zijn om experts rond femicide aan het woord te laten. Dit zagen we wel in de getuigenis van de politieagente in de tweede aflevering.

Een documentaire over zo'n zwaar en persoonlijk onderwerp valt moeilijk te recenseren. We worden verplicht zwaar lijden te herleiden tot een onderwerp voor een artikel. Ondanks dat we niet mogen vergeten dat het om een product gaat dat verkocht wordt en ge-commercialiseerd is, beseffen we dat 'En nu is ze dood.' geen dramatische true crime-serie is, maar wel een eerbetoon aan de slachtoffers en een manier om bewustzijn te creëren rond femicide. De makers slagen erin verhalen te vertellen die kijkers emotioneel raken, maar ook om hen aandachtig te maken voor het feit dat partnergeweld iedereen kan overkomen. Deze serie kan dan ook als gespreksopener dienen voor het nodige, bredere sociale debat.

CSI GENT? ZO WERKT FORENSISCH

OPHÉLIE VAN DAMME & LEONE MATTHEUS // BEELD: NIC VERMEULEN

DNA wordt vaak voorgesteld als het ultieme bewijsmateriaal in misdadonderzoek. Maar wat gebeurt er precies in het labo wanneer een spoor wordt onderzocht? Prof. dr. Dieter Deforce, directeur van het Laboratorium voor Farmaceutische Biotechnologie, legt het uit.

Wat is DNA-fingerprinting precies?

"Laten we bij het begin beginnen. Tegenwoordig is het volledige humane genoom gekend en kunnen we dat nucleotide per nucleotide sequencen, maar bij forensische DNA-analyse gaan we dat niet doen. Hierbij kijken we naar zeer specifieke plaatsjes in dat DNA: de STR-loci. Het doel is immers identi-

van moeder. Door deze verschillende loci samen te leggen, krijg je een profiel dat uniek is voor iedereen ter wereld. De kans dat iemand toevallig dezelfde combinatie heeft, is ongeveer 1 op 10 tot de 32ste. Er loopt simpelweg niet genoeg volk op aarde rond om per toeval een tweede match te hebben, met uitzondering van eenzelfde tweeling."

Hoe zit het met de DNA-databank in België? Worden misdaden door de databank sneller opgelost?

"DNA-analyse in België is een vergelijkend onderzoek. Niet iedereen zit in de databank; enkel veroordeelden of verdachten in specifieke zaken. Er staan nu zo'n 50.000 profielen in. Als we een spoor vinden van een onbekende dader, komt dat profiel in de databank. Als die persoon later voor iets anders wordt opgepakt of al eerder veroordeeld was, ontstaat er een match. Er is overigens geen centrale internationale databank, maar via het Verdrag van Prüm wisselen we wel profielen uit met andere Europese landen."

"EEN NIEUW ASPECT VAN ONZE ANALYSES IS DAT WE NU BIJ ALLE ZEDENFEITEN HET Y-CHROMOSOOM ONDERZOEKEN OP EEN STAAL DAT AFGENOMEN WORDT VAN HET SLACHTOFFER"

ficatie, niet het zoeken naar genetisch erfelijke aandoeningen."

Dus het gaat puur om het vergelijken van sporen met een verdachte?

"Precies. We kijken of een biologisch spoor - een bloedspoor, een sigarettenpeuk of een glas - afkomstig is van verdachte X, Y of Z. We analyseren telkens ongeveer 20 STR-loci die 'hypervariabel' zijn. Dit betekent dat je voor zo'n locus in de gehele bevolking bijvoorbeeld 10 verschillende varianten hebt."

"Ieder mens heeft er daar twee van: eentje van vader en eentje

U noemde speeksel, bloed en huidschilfers. Zit in al die cellen hetzelfde DNA?

"Ja, al het celmateriaal van je lichaam bevat hetzelfde DNA. Maar er is een verschil in kwaliteit. Bloed bevat veel viabele cellen met intact DNA. Huidschilfers bij contactsporen (zoals op een gsm) bevatten veel minder DNA en zijn vaak dode cellen. Omdat we forensisch vaak maar heel weinig materiaal hebben, gebruiken we de PCR-reactie (*Polymerase Chain Reaction*) om die specifieke loci miljarden keren te kopiëren tot we genoeg hebben voor analyse."

Met welke ethische aspecten moet rekening gehouden worden tijdens deze onderzoeken?

DNA-ONDERZOEK ECHT

"Alles is heel strikt geregeld. In België is de wetgeving zelfs strenger dan in de omringende landen. Wij mogen enkel op vraag van justitie DNA-analyses uitvoeren. Overtreding van de wet kan leiden tot een gevangenisstraf."

Evolueren de technieken nog heel veel?

"De basis DNA-analyse wordt in 99% van de forensische DNA-analyses toegepast. Qua technologie voor deze 'standaard forensische DNA-analyses' zitten we de laatste twintig jaar al aan onze limiet. Omdat we nu het volledig genoom kunnen sequencen, zijn we wel in staat ook fenotypische kenmerken te achterhalen. Dit zijn de oogkleur, de haarkleur, etnische achtergrond... Dit wordt in de praktijk wellicht nooit gebruikt omdat er een kleine foutmarge op deze berekeningen zit."

Zijn er nog andere nieuwe vooruitgang?

"Een nieuw aspect van onze analyses is dat we nu bij alle zedenfeiten het Y-chromosoom onderzoeken op een staal dat afgenomen wordt van het slachtoffer. Daarop wordt in veel gevallen een heel kleine hoeveelheid mannelijk DNA gevonden."

"Met onze analyses is het mogelijk om die kleine hoeveelheid te vermenigvuldigen zodat de dader toch geïdentificeerd kan worden. Dit is sinds drie jaar wettelijk toegestaan."

Weten jullie als onderzoekers met welke concrete zaken/misdrijven jullie bezig zijn?

"Op het moment dat de stalen toekomen bij ons weten wij niet met welke zaken wij bezig zijn."

We mogen dit enkel weten als het relevant is voor ons onderzoek. Er worden hoe dan ook nooit namen bekend gemaakt aan ons. Als ik word opgeroepen om te getuigen in een assisenproces, dan krijg ik de nodige informatie."

"ALS WE EEN SPOOR VINDEN VAN EEN ONBEKENDE DADER, KOMT DAT PROFIEL IN DE DATABANK"

BCC¹⁵CCA

Accuse!

EMILE ZOLA PRIJS

2026

Politieke essaywedstrijd
voor jongeren

info + inschrijven:
www.sampol.be

3x kant de stof van 2026?

Kant is terug, nu wel niet op de tafel van je oma. De nieuwste microtrend duikt overal op. Zwart, wit, ecru, ... als longsleeve of als subtiel patroondetail. Maar achter deze stof schuilt een complex verhaal.

TINA MORTHIER, LEONE MATTHEUS & MADELEINE DIELEMAN

// BEELD: WHISKEY VAN IMPE

EEN EEUWENOUDTECHNIEK

De kunst van het kantklossen dateert van de late middeleeuwen. Met name steden in onze streken, zoals Brugge en Brussel, specialiseerden zich in deze luxe-industrie. Door het arbeidsintensieve detailwerk van de techniek werd een kanten detail aan je mouwen of op je tafel een statussymbool. Soms gebruikten kantklossers zelfs goud- of zilverdraden voor hun allerrijkste cliënteel, naast het populaire linnen, en later katoen.

VAN OMA'S EETTAFEL NAAR PINTEREST

De herwaardering van kant heeft niets te maken met oubollige en stoffige nostalgie. Kant wordt niet langer op een brave manier gedragen; het wordt uitgespeeld. Momenteel draait het in de mode-wereld om laag, op laag, op laag. Het mixen van verschillende texturen en patronen is helemaal in. Kant speelt daarin een opvallende rol. Dit jaar duikt kant op als een longsleeve die onder een oversized graphic tee piept. Of je zag ongetwijfeld al een lange zwarte maxirok met kanten borduuroverlay passeren in de gangen van de

Blandijn. De magie zit 'm in het contrast: transparant kant met zware stoffen. Kant kan een outfit net stijlvol en sexy tegelijk maken. Kijk maar naar de populaire Intimissimi-topjes: net doorzichtig genoeg om je lingerie te tonen. De stof wordt niet meer gekoppeld aan oma's oude eettafel, maar aan stijl.

Pinterest speelt daarin een grote rol: het kent je stijl en je kleurenpalet. De vraag is niet hoe Pinterest trends oppikt, maar hoe snel het op jouw feed komt en je zal beïnvloeden om je kleerkast uit te breiden. Hetzelfde fenomeen zien we nu met kant. Dagelijks verschijnen massa's pins met kanten accenten. Op het eerste gezicht lijken de opties eindeloos, maar als je goed kijkt, zie je dat de outfits vaak variaties zijn op dezelfde basis. Of je nu een kanten top onder een crewneck draagt of een turtleneck, het blijft dezelfde formule.

IS KANT DUURZAAM?

Wie nu even 'kant' intikt op de Zara-website, kan voor slechts 23 euro een kanten rok aanschaffen. Deze massageproduceerde rok bestaat uit polyester, een niet biologisch afbreekbare stof. Duurzaam kun

je dat niet noemen. Het valt ook te bezien hoe lang deze fast fashion-trend floreert, vooraleer er weer een nieuwe stof opduikt.

Uit onvrede met de lage kwaliteit en hoge prijzen van fast fashion zoeken veel fashionista's heil bij tweedehandswinkels. Het is in die alternatieve scenes dat veel modetrends ontstaan. Een kleine praktijktest doet echter twifelen: in de Gentse tweedehandswinkels (twee Think Twice-winkels en één kringwinkel) is er amper kant te vinden. Gemiddeld bevatten acht kledingstukken in een Think Twice kant, en in de kringwinkel zijn

dat er vier. Als je dat vergelijkt met de massa's kleren die daar te koop liggen, lijkt het erop dat kant de tweedehandsmarkt niet in z'n greep houdt.

Of je nu een kanten top onder een crewneck draagt of een turtleneck, het blijft dezelfde formule

VROEG PIEKEN, VROEG THUIS:

IS OVERDAG UITGAAN DE NIEUWE STANDAARD?

LEONE MATTHEUS, MADELEINE COSSEMENT, SARAH VAN CROMBRUGGEN // BEELD: LEONE MATTHEUS

Overdag feesten zit in de lift. Terwijl de nacht haar greep wat verliest, groeit in Gent een nieuwe scène: dagdisco's en dagdubs winnen er aan populariteit.

GENERATIE "UITGAAN OF NIET?"

Een opvallende trendbreuk in het Vlaamse uitgaansleven doet zijn intrede: de opkomst van het 'vroeg pieken'. Waar de nacht doorhalen of nachtbraken voorheen meer de norm was, kiezen jongeren en dertigers nu steeds vaker voor de zogenaamde 'day disco's' en vroege avondfeestjes die al in de namiddag starten en rond bedtijd eindigen. Uit onderzoek van de HOGENT (de zogenaamde SHIFT-studie) blijkt dat deze verschuiving gedreven wordt door een grotere focus op zowel fysieke als mentale gezondheid; zaken als 'katerangst', overprikkeling en het behoud van een gezond slaapritme. Bovendien speelt veiligheid zeker een belangrijke rol: jongvolwassenen mijden de onvoorspelbare dynamiek van het nachtelijke clubleven en zoeken liever de verbinding op in hun eigen vertrouwde *inner circle*, vaak op locaties met meer daglicht, minder lawaai en strikte sfeerbewaking. Ook de invloed van sociale media, waarbij de angst om op een beschamende manier gefilmd te worden tijdens het ietwat aange-

schoten dansen, versterkt deze overstap naar meer gecontroleerde en vroegtijdige evenementen.

OVERDAG UITGAAN, EÉN POT NAT?

In onze bruisende studentenstad vind je wel gemakkelijk verschillende manieren om op tijd in bed te kruipen. Op 11 februari organiseerde de Overpoort hun befaamde dagdisco. Hierbij kan je als student een ticketje kopen om vanaf 15 uur van club naar club te gaan in de Overpoort. Dit is bovendien

de grootste dagdisco van België. Dit jaar was het daarnaast ook in valenstijnsthema. Je polsbandje was kleurengeschild op basis van de mate waarin je vrijgezel en/of "zoekende" was. Dit toont nogmaals dat jongeren vaak met een doel de dansvloer betreden.

Ook dagdubs zijn sinds enkele jaren een vaste waarde in het Gents uitgaansleven. Het woord "dub" komt oorspronkelijk van een specifiek muziekgenre, dat gemakkelijk te omvatten valt als een neefje van reggae. Het wordt nu echter in de volksmond eerder gebruikt om evenementen en concerten te omschrijven waar reggae, electronics, techno, afrobeats en drum-'n-bass gespeeld worden. In café Molotov, op de hoek van de Overpoort, ziet eigenaar **Tillo** het nacht en dagleven van de student veranderen.

Denkt u dat het uitgaansleven in het algemeen met uitsterven bedreigd is?

"Ja en neen. Ik denk dat jongeren minder uitgaan sinds corona. Bovendien is het Gents bestuur de laatste jaren veel strenger over het nachtleven en over geluidsoverlast. Jongeren hebben nood aan meer uitgaansplekken en bijgevolg meer sociale ruimtes en ontmoetingsplekken."

OOK DE INVLOED VAN SOCIALE MEDIA, WAARBIJ DE ANGST OM OP EEN BESCHAMENDE MANIER GEFILMD TE WORDEN TIJDENS HET IETWAT AANGESCHOTEN DANSSEN, VERSTERKT DEZE OVERSTAP NAAR MEER GECONTROLEERDE EN VROEGTIJDIGE EVENEMENTEN

Niet te missen:

Point De Voir van Marc De Blieck

LEONE MATTHEUS & WHISKEY VAN IMPE // BEELD: WHISKEY VAN IMPE

In het S.M.A.K. loopt van 28 oktober 2025 tot 5 april 2026 de tentoonstelling 'Point de voir' van Belgische kunstenaar Marc De Blieck, een Gentse fotograaf die zijn carrière begon als schilder.

Met zijn foto's confronteert Marc De Blieck de bezoeker met de fundamentele vraag: wat zien we nu eigenlijk? De tentoonstelling brengt een oeuvre samen dat balanceert op de dunne lijn tussen registratie en constructie, waarbij de kunstenaar de vanzelfsprekendheid van fotografie vakkundig sloop. Of ja, dat belofde de website ons toch op zijn minst.

Het hoogtepunt van de expositie is waarschijnlijk de gedurfd presentatiewijze. Door foto's op gevouwen washipapier te printen, krijgen de beelden een soort tactiele kwaliteit die de digitale perfectie overstijgt. Vooral de grote prints zijn fascinerend; de textuur van het papier dwingt de kijker tot een trage observatie, waarbij de focus op microscopisch detail abstract wordt. De foto wordt bijna monumentaal.

Helaas hapert de overkoepelende ervaring op het curatoriale vlak. De combinatie van verschillende fotoreeksen voelt gefragmenteerd aan; een duidelijke rode draad of inhoudelijke samenhang ontbreekt, waardoor de werken als losse beelden in de ruimte staan.

Voor al de grote prints zijn fascinerend;
de textuur van het papier dwingt de
kijker tot een trage observatie

Bovendien bieden de begeleidende teksten weinig houvast. De beschrijvingen zijn opvallend vaag en lijken eerder barrières op te werpen dan deuren te openen naar de intentie van de maker. Juist omdat de beelden zo technisch en gelaagd zijn, wordt de afwezigheid van de authentieke stem van de kunstenaar pijnlijk voelbaar. Op zich een leuke beleving, maar we bleven een beetje stuurloos achter als bezoeker.

Kunst is natuurlijk subjectief, een bezoeker moet zelf hun mening vormen over 'Point de voir' en kan deze aantekening gebruiken als kritische denkoefening. Is de beschrijving van de werken vaag, of voegt het juist toe aan het mysterie van de foto's? Is de presentatiewijze gedurfd of leidt dit juist af van de inhoud? 'Point de voir' is tot 5 april te bezichtigen in het S.M.A.K.

MUZIEKALBUMS VAN A TOT Z: EEN NIEUWE LUISTERERVARING?

NOAH ANDRIES & MARIE SOETENS // BEELD: NOAH ANDRIES

In een tijdperk van playlists, *shuffling* en streaming zouden we ons bijna niet meer kunnen voorstellen om een album in zijn geheel van A tot Z te beluisteren. Toch zijn er veel artiesten die hun album zodanig samenstellen, dat je bijna niet anders kan.

2026 is afgetrapt met een resem aan albums die de hitlijsten op hol deden slaan. Zo passeerden **A\$AP Rocky**, **Charli XCX**, **J. Cole** en **Gorillaz** reeds de revue en nu is het ook de beurt aan **Harry Styles** om na vier jaar radiostilte zijn nieuwe plaat voor te stellen. Dat de muziekindustrie op volle toeren draait, is zacht uitgedrukt, aangezien we meer luisteren dan ooit.

Toen er enkel vinylplaten bestonden, kon je moeilijk anders dan een album chronologisch beluisteren. Je kon eventueel de naald telkens verleggen, maar dat is toch weinig aantrekkelijk. Hoewel het voor ons als 'retro' terug opdook, zullen je ouders en familieleden van die generatie het doodnormaal vinden dat je naar de *listening party* van een nieuwe plaat gaat.

PLAYLISTCULTUUR

Tegenwoordig kan het echter allemaal dankzij streamingplatformen: van gedeelde afspeellijsten met vrienden en familie tot suggesties voor nieuwe muziek op basis van je luisteractiviteit. Wij konden **Neji** interviewen, die al zes jaar een vaste waarde is in de geliefde **Music Mania**.

"Met streaming merk ik dat je geneigd bent om enkel naar de nummers te luisteren die je zelf interessant vindt. Uiteraard hebben die platformen wel de optie om nieuwe nummers te ontdekken, maar dat zijn dan degenen die op dat moment populair zijn. Dat is jammer, want er zijn heel wat goede nummers die daarbij nooit aan bod komen."

Veel artiesten denken bij het maken van een album immers zorgvuldig na over de nummervolgorde, omdat deze ervoor zorgt dat het album in zijn geheel een geweldig verhaal vormt. Zorg die nieuwe 'playlistcultuur' er niet voor dat we het project van de artiest minder waarderen?

"De *pacing* van een album kan heel hard beïnvloed worden door de chronologie. Een intiem en tender nummer kan voorgegaan zijn door een hevig nummer of vice versa om dat nummer in de verf te zetten."

Op de radio krijg je dan ook meestal maar één nummer te horen van een album.

"Er zijn ook veel nummers die, als het geen radiohits zijn, verge-

"Ik denk dat mensen weer teruggrijpen naar vinyl omdat het iets tastbaars en van jou is. Je hecht daar een bepaalde waarde aan omdat dat een impact heeft gehad op je leven en er een bepaalde emotie aan vasthangt." - Neji

ten worden. Ik heb vaak dat ik bij albums toch een grotere affiniteit heb voor de minder gekende nummers die minstens even goed zijn, maar niet de aandacht krijgen die ze verdienen."

Vaak gaat het dan om de single die de artiest bewust heeft gekozen om de rest van de plaat te promoten. Denk maar aan Harry Styles' laatste single 'Aperture', niet toevallig het eerste nummer op zijn gloednieuwe LP 'Kiss All the Time. Disco, Occasionally.'

Probeer daarom ook eens om de 'niet-singles' op een album te beluisteren. Als je namelijk een album *front to back* luistert, ontdek je nummers die anderen niet kennen. Bovendien kan het ook helpen om je favoriete artiesten beter te leren kennen.

CONCEPTALBUMS

De laatste jaren maken enkele muzikanten bewust conceptalbums: een verzameling van nummers die gebaseerd zijn op een centraal thema. Zo kunnen zij hun 'storytelling' de vrije loop laten gaan. Meestal raden ze hun luisteraars daarbij aan om het album in zijn geheel te beluisteren. **Adele's** '30', **Ethel Cains** 'Preacher's Daughter' of **Hoziers** 'Un-

real Uneath' zijn voorbeelden van zo'n platen. Zo slaagde Hozier er bijvoorbeeld in om literatuur én muziek te verenigen: zijn inspiratie haalde hij bij **Dante's** 'Inferno'. Om die reden is de chronologie in het album essentieel. Hozier verwerkt het verhaal van Dante door de hel in een meesterwerk van 16 nummers.

HEROPELVING VAN FYSIEKE ALBUMS

De laatste jaren stellen we een trend vast waarbij fysieke albums opnieuw aan populariteit winnen. We kopen massaal terug fysieke media, zoals vinylplaten en cd's, en ook artiesten zorgen ervoor dat je hun albums op alle mogelijke manieren kan beluisteren. Veel consumenten zijn dan ook klaar met de oneindige online abonnementen waarvan je uiteindelijk niets bezit. Dus probeer de technologie eens te laten voor wat het is en geniet des te meer van albums op de ouderwetse wijze. Misschien herwaardeer je je favoriete plaat wel op een nieuwe manier.

MUSIC MANIA

Music Mania Records in Gent is de grootste onafhankelijke platenzaak van België. De winkel open-

de al zijn deuren in 1969, en is sindsdien een waar paradijs voor muziekliefhebbers. Naast tweedehandsvinyls afkomstig uit de Verenigde Staten en Europa, heeft de winkel ook een uitgebreid aanbod voor hedendaagse muziek van alle genres. Daarnaast vind je er cd's, collectors-items, speciale uitgaven en koopjes. Music Mania was altijd al een vaste waarde op de hoek van de Sint-Pietersnieuwstraat, maar beschikt sinds kort ook over een tweede vestiging aan de Kraanlei. De tweede winkel heeft bovendien een bar en een podium voor live muziek en signeursessies van artiesten.

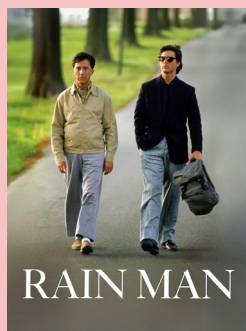
FOUR FAVOURITES VAN NOAH ANDRIES

4

'LADYBIRD'	2017
'RAIN MAN'	1988
'INTERSTELLAR'	2014
'CHILDREN OF MEN'	2006

Dit is de ultieme *coming of age* drama-komedie. Onder regie van **Greta Gerwig** (*Little Women*, *Barbie*) neemt **Lady Bird** je mee naar Sacramento, California begin jaren 2000. De film focust zich op **Christine "Lady Bird" McPherson**, gespeeld door lers icoon **Saoirse Ronan**, die zich in haar laatste jaar op een conservatieve katholieke middelbare school voorbereidt op haar studentenleven. Lady Bird droomt ervan op kot te gaan aan de Amerikaanse oostkust, waar er volgens haar nog cultuur leeft en schrijvers in de bossen leven. Dit ideale plaatje botst met haar leven aan de westkust en met haar religieuze moeder. Of je nu nog volop in je adolescentie zit of reeds terugblijkt naar die awkward periode, kan je jezelf nog steeds terugvinden in Lady Bird's tieneravonturen gevuld door prille liefde, onzekerheid en ontdekking. Anderhalf uur lang denk je één ding: "dit heb ik ook meegemaakt."

Wat niet mag ontbreken aan dit lijstje is een klassieke roadmovie, een film waarin de reis van een personage op de baan centraal staat. Naast pareltjes als 'Thelma & Louise' en 'Easy Rider' schiet 'Rain Man' er binnen dit genre met kop en schouders bovenuit. **Tom Cruise** en **Dustin Hoffman** zetten meesterlijke prestaties neer als respectievelijk **Charlie Babbitt**, een jonge en arrogante autoverkoper, en **Raymond Babbitt**, een wiskundig genie die autisme en het savant-syndroom heeft. Charlie verneemt dat zijn, tot dan onbekende, broer Raymond het geld van zijn vervreemde vader erft. Vastberaden om de erfenis tot zichzelf toe te eigenen, onderneemt hij een roadtrip met Raymond. Begeleid door de meeslepende soundtrack van **Hans Zimmer** reis je mee met Charlie langs de Amerikaanse snelwegen van de jaren '80 waar hij leert dat familie misschien toch meer kostbaar is dan zijn drang naar geld.

'Interstellar' is een epos waarin een groep astronauten door de ruimte reist om de aarde te redden van honger en klimaatverandering. Ondanks de verbluffende cinematografie en wetenschappelijke accuraatheid die regisseur **Christopher Nolan** koesterde tijdens het filmen, is 'Interstellar' vooral impactvol op menselijk vlak. Hoever zou je gaan om je geliefden te redden als je weet dat je misschien nooit meer terugkomt van je reis? **Matthew McConaughey** zet een virtueuze performance neer als **Cooper**, een vader die letterlijk door een zwart gat reist om zijn kinderen te voorzien van een duurzame toekomst. Ook in deze film weergalmt de briljante muziekscore van Hans Zimmer terwijl je wordt meegesleurd in een odyssee doorheen de sterren. Interstellar doet je niet alleen bezinnen over de kostbaarheid van onze planeet maar vooral over de onschatbare waarde van tijd. De tijd die we samen doorbrengen.

Deze lijst zou niet compleet zijn zonder 'Children of Men', het magnum opus van **Alfonso Cuarón**. In een dystopische toekomst is de mensheid onvruchtbaar geworden met wereldwijde oorlogen als gevolg. Enkel het VK is overeind gebleven maar uitgroeid tot een totalitair regime dat vluchtelingen vervolgt als kakkerlakken. Ex-activist **Theo (Clive Owen)** krijgt de taak om een vluchteling te helpen ontsnappen. Alleen blijkt het meisje zwanger te zijn. In zijn typische stijl hanteert Cuarón hallucinante one-shot segmenten die de spanning de pan uit doen swingen, alsook visueel het verhaal vormgeven. Cuarón vertelt een verhaal van verderf, wantrouwen en gewelddadig radicalisme maar houdt naast de vele religieuze allusies één thema centraal: hoop. Zelfs al wordt de mens tot het uiterste gedreven, blijft hoop op nieuw leven volharden.

Literair talent op het toilet van de UGent

YANA ROSÉ, TUUR VAN BEVEREN, HANNAH VIGNE & ZITA-LUNA DE SMAELE

De toiletten van de universiteit staan vol met quotes, van slogans tot telefoonnummers waar je je grote boodschap naar kan doorsturen. *Schamper* verzamelde de meest geestverruimende markeerstiftwijsheden die het sanitair van onze alma mater sieren.

GOD OP DE POT

Een toiletbezoek leent zich niet enkel tot de lediging van onze meer primaire menselijke behoeften, maar ook tot bezinning. Aan de Rozier gaan sommige studenten er zelfs heen om na te denken over de meest existentiële levensvraag die de mensheid bezighoudt: de Schepping. Trekken de studenten een onbewuste parallel tussen hun eigen oerknalletjes in de wc-pot en die van het heelal? Dat verdict laten we aan u, de kritische lezer, over. "Jezus kan je vergelijken met een advocaat, want wanneer hij terugkeert zal hij zich verantwoorden in jouw plaats", staat er in het derde stalletje links van het vrouwen toilet in blauwe markeerstift te lezen. Of deze uitspraak ook theologisch correct is laten we in het midden - in het Nieuwe Testa-

tament is het nogal cruciaal dat Jezus op de Dag des Oordeels rechter speelt en niet advocaat. Dat kan natuurlijk ook te wijten zijn aan het feit dat de gemiddelde Rozierstudent geen kaas heeft gegeten van ons gerechtelijk systeem. Daarnaast zijn andere toiletgangers een stuk sceptischer voor het geloof. "Als je hem hebt geaccepteerd!" voegde iemand anders aan het zinnetje toe, ook in blauwe markeerstift. Iemand anders in een ander stalletje is meer rechte-doorzee: "Relegie maakt alles kapot!". Ja, beste lezer, hij schreef religie met twee e's.

IN EEN HOKJE GEDUWD

Studenten vullen de toiletdeuren niet alleen met filosofische debatten, ook ideologische kwesties komen aan bod. Op de muur in het mannentoilet in het Plateau zijn zowel pro- als anti-Palestina boodschappen te vinden. Voorstanders van neutraliteit krijgen zelfs te maken met pennenkrassen. Maar te midden van deze tweespalt komt toch een lichtpuntje tevoorschijn: een simpele "Be happy!" staat centraal op de muur. Een kleine boodschap gericht op hereniging

van toiletgangers die politiek uit elkaar gedreven zijn.

Het wordt haast een trend om het Ufo te bezetten voor een politieke mening, ook al spreken we hier enkel van het toilet. In permanente marker staat er op de wc-rolhouder "FUCK HET HELE POLITIEKE SPEC-TRUM" in drukletters geschreven. Normaal gezien voelt een luid toiletbezoek ongemakkelijk aan voor alle betrokkenen, maar deze mag worden gehoord. En dat gebeurt ook, want iemand onderstreepte deze boodschap en schreef er "true" bij. De wc biedt studenten hier een anonieme omgeving om tegen de stroom in te gaan en te ontsnappen uit het huidige denklandschap.

LET YOUR SHIT GO

Voor wie zijn weg in het KASK een beetje kent zullen de legendarische wc's aan auditorium Horta mogelijk ook geen geheim meer zijn. In deze kleurrijke parel van een sanitaire ruimte staan de muren volgekrab-beld, maar er is toch een opschrift dat er duidelijk uit-springt. De schrijver moest in het kleinste kamertje blijkbaar meer loslaten dan enkel zijn gevoeg, en dat valt te begrijpen.

Onder de tekst volgt nog een paragraaf die menig toiletganger aanzet tot kritisch denken met als afslui-ter de uitspraak "handel vanuit liefde". Zo krijgt deze (naar toiletmuur-standaarden) uitgebreide analyse van Kamp Waes toch nog een hoopvol einde.

Het aanbod van grote en kleine boodschappen in de wc's is dus heel breed en zorgt niet enkel voor en-tertainment tijdens je bezoek, het toont aan wat er leeft bij de studenten. Er vormen anonieme gemeen-schappen binnen de muren van het hokje en filosofi-sche denktanks worden gesticht. De toiletten van de UGent bieden een plaats waar de student écht durft te denken.

Spot foto's en andere quotes
op onze site schamper.be

MEEDOGENLOOS VIRUS TEISTERT CAMPUS AULA

Een student van Campus Aula is besmet met een mysterieus virus. Symptomen zijn onder meer empathie, pro-sociaal gedrag en zelfrelativering. Omdat die eigenschappen van nature niet bij rechtenstudenten voorkomen, kon de faculteit gelukkig snel ingrijpen.

De 21-jarige man is masterstudent rechten en tevens lokaal actief bij Jong N-VA Lier. Tijdens zijn elektrische fietstocht van zijn loft met dakterras naar Campus Aula had het slachtoffer per ongeluk huid-op-huid contact met een Blandino, die omstreeks 14 uur op de trappen zijn ontbijtjontje zat te roken. Na een paar dagen hevige koorts leek de jongeman hersteld te zijn, maar sinds kort demonstreert hij onverklaarbaar gedrag. De student lijkt de progressieve idealen van de Blandijn als bij toverslag te hebben overgenomen. Experts spreken van een overdraagbaar, neuro-hormonaal virus. De faculteit reageert bezorgd.

"De gemiddelde rechtenstudent denkt dat empathie de naam is voor een product om je gootsteen mee te ontkalken, dus we hadden meteen door dat er iets ernstig mis was", laat een bijna-zichtbaar aangedane decaan **Michel Tison** weten. "Normaal gezien is dat zoals met rekenen: ze zijn er gewoonweg niet toe in staat. We willen dat ook niet aanmoedigen. Vakken zoals ethiek geven we vooral om aan te tonen hoe het *niet* moet." De decaan laat verder weten dat hij het jammer vindt dat hij zijn traankanaaltjes enkele jaren geleden chirurgisch heeft laten verwijderen wegens gering gebruik. "De situatie is echt om van te huilen. Denk ik."

Naar verluidt ontstond er argwaan toen de student in kwestie uit eigen beweging zijn notities begon te delen in allerhande Facebookgroepen. Iedere normale jurist in spe zou zijn nota's enkel vrijgeven aan woekerprijzen op Studocu. Toen de student de dag

erop in een hoorcollege plots zijn steun uitsprak voor de meerwaardebelasting en de soevereiniteit van het Palestijnse volk, brak er blinde paniek uit op de campus.

Volgens de meest recente cijfers is er sprake van drie gevallen, maar experts waarschuwen dat dit een ferme onderschatting is. Voorlopig werden de besmette studenten in quarantaine geplaatst in gang A, niet

toevallig de gang waar de vakgroep vennootschapsrecht zich bevindt. Daar proberen een paar moedige doctoraatsstudenten nu de symptomen te bestrijden door in stralingspak doctrine over aandeelhouder-sovereentenkomsten voor te lezen.

Voor de grote corporate law advocatenkantoren in Brussel tonen zich bezorgd over de ontsporende gezondheidssituatie van de Gentse rechtenstudent. "Straks vinden we niemand meer die gevallen van so-

ciale dumping in M&A-transacties onder de mat wil schuiven", laat een anonieme vennoot ons weten. De faculteit wordt er zichtbaar nerveus van: "We hopen dat er snel een vaccin komt."

Ter bevordering van dat vaccin, werden de studenten aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde wier vader een managementvennootschap bezit reeds opgeroepen om spuugstalen in te dienen. Die hebben echter aangegeven dat ze dat niet voor niets willen doen.

Een liefdesbrief aan campus Ardoyen

HENRI SPRIET

Campus Ardoyen is het eindpunt van de evolutieboom van UGent-campussen. Als ingenieursstudent heb ik het privilege gehad om er meer dan de helft van mijn studentenjaren les te hebben. Wat deze artificiële campus ontbreekt in ziel, maakt het meer dan goed in toegevoegde waarde voor de aandeelhouders.

De campus bevindt zich in het Technologiepark Zwijnaarde, buiten de ring van Gent, waardoor ik nooit studenten van andere faculteiten hoef tegen te komen. Een wereldvreemde student is een gelukkige student! Bedrijven daarentegen zijn vlakbij om onze jonge burgiebreintjes naar hun wil te kneden. Eens op de campus aangekomen worden je ogen gestreeld door een reekstorens gescheiden door parking, wegen en prachtige, steriele, *corporately approved* grasveldjes. Je zou haast denken dat je naar een idyllische Amerikaanse suburb geteleporteerd werd. Enkel

het bord "fietsstraat" zou de illusie kunnen verbreken. Maar geen paniek, het staat er louter decoratief. Vlak in het midden van de campus, en net voor de resto, vind je ten slotte de Ardoyen vijver. Nu de lente eraan komt, is deze algenhabitat dé plek om 's middags op het gemak je belegd broodje op te eten en te genieten van de zon die door het groen getinte water recht in je netvlieszen gereflecteerd wordt. Kortom is campus Ardoyen de plek van mijn dromen. En hoewel ik ze ooit zal moeten verlaten, zal ze altijd een speciaal plekje in mijn ingenieurshartje hebben. Althans, in de holte waar mijn hart had moeten zitten.

Jij wilt UGent laten groeien!

KOM OP ALS
STUDENTENVERTEGENWOORDIGER!

Waarvoor kan je opkomen?

Raad van Bestuur

De raad van bestuur vormt samen met het Bestuurscollege het hoogste operationele niveau. In de Raad van Bestuur heb je de mogelijkheid om mee te trekken aan de strategische touwtjes. Hier worden beslissingen genomen omtrent onderwijs, onderzoek, dienstverlening, personeel en de begroting. Je bepaalt er met andere woorden de grove klijtlijnen van onze universiteit. De vier verkozen studentenvertegenwoordigers zetelen er naast de rector herself.

Sociale Raad

De Sociale Raad of SoRa voor de kenners onder ons adviseert de Raad van Bestuur rond sociale zaken. De agendapunten bestaan voornamelijk uit studentenvoorzieningen en andere sociale aangelegenheden. De Sociale Raad bestaat voor de helft uit studenten en wordt als enige orgaan ook voorgezeten door een student. Vier studenten worden hier komende verkiezingen rechtstreeks voor verkozen.

Faculteitsraden

De elf faculteitsraden staan in voor de dagelijkse leiding van een faculteit. Concreet betekent dit dat er op deze raden beslissingen genomen worden over o.m. het aanstellen van lesgevers, het goedkeuren van de examenrooster, het adviseren van de universiteit over het aanpassen van het studieprogramma of de toelatingsvoorwaarden van bepaalde opleidingen etc. Voor de studentenvertegenwoordigers die in een faculteitsraad zetelen, betekent dit dat zij de mening van de studenten vertegenwoordigen over alle zaken die op facultair niveau beslist worden.

Wanneer gebeurt wat?

Meer info via QR-code!
Spring eens binnen bij de Gentse
Studentenraad of mail naar
info@gentsestudentenraad.be

